

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. juli 2013 i

sag nr. BS 7-50/2007

og

sag nr. BS 7-235/2007:

Foreningen af Danske Videogramdistributører
Halmtorvet 29, 2.
1700 København V

Som mandatar for:

Egmont Film A/S

og

Walt Disney Studios Home Entertainment A/S

og

Nordisk Film Video A/S

og

Paramount International A/S

og

Sandrew Metronome Danmark A/S

og

Scanbox Entertainment A/S

og

SF Film & Video A/S

og

Universal Pictures Denmark ApS

og

Warner Bros. Entertainment Danmark ApS

mod

Hans Kristian Pedersen

Prinsensgade 38

9000 Aalborg

Sagens baggrund og parternes påstande

Disse sager, der drejer sig om prøvelse af en bevissikring og justificationssag vedrørende et fagedforbud, er anlagt henholdsvis den 5. januar og 31. januar 2007.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgte tilpligtes at anerkende at have krænket sagsøgers medlem-

mers rettigheder ved i strid med ophavsretslovens § 2, jf. § 19, til almenheden at have spredt eksemplarer af filmværker importeret fra lande uden for EØS.

2. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at det af Fogedretten i Aalborg den 19. januar 2007 nedlagte forbud er lovligt gjort og forfulgt.
3. Sagsøgte tilpligtes som vederlag og erstatning til sagsøgerne at betale 1.181.730 kr., subsidiært et mindre beløb efter rettens skøn, med tillæg af sædvanlig procesrente af 100.000 kr. fra den 5. januar 2007, af 1.000.000 kr. fra den 22. april 2008 og af det samlede beløb fra den 1. juli 2009, til betaling sker.

Sagsøgerne har overfor sagsøgtes selvstændige påstande nedlagt følgende påstande:

Over for sagsøgtes modpåstand 1: Afvisning, subsidiært frifindelse.

Over for sagsøgtes modpåstand 2: Frifindelse.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstande

Over for sagsøgernes påstand 1:
Afvisning.

Over for sagsøgernes påstand 2:
Frifindelse.

Over for sagsøgernes påstand 3:
Frifindelse.

Selvstændig påstand 1:

Sagsøgerne tilpligtes at anerkende, at bevissikringen mod sagsøgte den 29. november 2005 var ulovlig, at sagsøgtes regnskabsmateriale hidrørende fra denne bevissikring ikke kan anvendes i en retssag mod sagsøgte, og at det bevissikrede materiale skal tilbageleveres til sagsøgte.

Selvstændig påstand 2:

Sagsøgerne tilpligtes som erstatning til sagsøgte for værditab af de af sagsøgtes film, der på sagsøgernes foranledning blev beslaglagt under fogedforretningen den 29. november 2005, at betale 285.000,00 kr.

Oplysningerne i sagen

Sagsøgerne i sagen, der er videogramdistributører, har i kraft af erhvervede enerettigheder ret til at fremstille og distribuere hovedparten af de spillefilmværker, der i dag forefindes på videogram, herunder på VHS og DVD i Danmark. Distributionen af videogrammerne i detailhandlen forestås i

Danmark af medlemmerne af Foreningen af Danske Videogramdistributører (i det følgende FDV), hovedsageligt i form af licens- og udlejnings-eksemplarer, herunder navnlig VHS og DVD.

Hans Kristian Pedersen har siden starten af 1980'erne drevet virksomhed med udlejning og salg af laserdiske og senere dvd'er. Laserdisken blev drevet i personlig regi frem til 1999, hvor virksomhedens drift blev overført til Laserdisken ApS. Pr. 1. juli 2004 overgik virksomheden igen til at blive drevet i personlig regi af Hans Kristian Pedersen.

I 2002 blev ophavsretslovens § 19 vedtaget i sin nuværende form, hvorefter man overgik fra global konsumtion til regional konsumtion. Det betød, at et filmværk ikke længere kunne sælges frit med mindre, filmværket var købt i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

I forbindelse med lovændringen skrev Hans Kristian Pedersen den 27. december 2002 til advokat Torben Steffensen, der repræsenterede FDV og anmodede om forslag til en løsning på, hvordan han kunne finde ud af, hvilke film han måtte sælge. Han foreslog blandt andet, at selskaberne kunne sende lister med filmtitlerne fra deres database, eller at selskaberne kunne anvise et sted, hvor han selv kunne søge oplysningerne. Han skrev samtidig, at han var ophørt med at importere og afstod fra at sælge film frem til den 13. januar 2003. Derefter ville han opfylde sine kunders forudbestillinger, hvis salg af filmene ikke var blevet forbudt af FDV's medlemmer.

Ved brev af 6. januar 2003 svarede advokat Torben Steffensen, at SF Film A/S og Scanbox Danmark A/S havde meddelt, at ingen af disse var indstillet på at give tilladelse til at sælge de DVD'er, som Hans Kristian Pedersen tidligere havde fremsendt en oversigt over.

Det fremgik afslutningsvist:

”Så snart eller såfremt hvert enkelt af de øvrige medlemmer måtte give mig en tilbagemelding, vil du høre fra mig.”

Ved breve af 12. februar 2003 rettede Hans Kristian Pedersen henvendelse til de enkelte videogramdistributører. Det fremgår blandt andet af brevet:

”...

Hvis et medlem af FDV generelt ønsker at forbyde videresalg af parallelimporterede titler, hvortil det har danske distributionsrettigheder, vil jeg på eget initiativ og efter bedste evne registrere medlemmets DVD-rettighedsbibliotek og afstå fra at parallelimportere disse titler, så jeg på den måde undgår at krænke medlemmets rettigheder.

Jeg ønsker blot et JA eller NEJ på spørgsmålet:

Ønsker De at forbyde Laserdisken at udbyde parallelimporterede

eksemplarer, af DVD-plader, hvortil De har danske distributionsrettigheder?

Et enkelt JA vil blive accepteret for hele Deres rettighedsbibliotek.

...”

Ved brev af 17. februar 2003 meddelte SF Film, at de ønskede at forbyde Laserdisken, at importere DVD film, som SF Film havde de danske distributionsrettigheder til.

Kim Peschardt fra Scanbox Danmark A/S skrev den 4. marts 2003 til Hans Kristian Pedersen at han bekræftede en aftale om håndtering af forbud mod import fra USA.

Fogedretskendelserne mod Laserdisken ApS.

Ved forbuds- og bevissikringsrekvisition af 11. oktober 2005 anmodede FDV - som mandatar for de samme videogramdistributører, som er sagsøgere under denne sag – Fogedretten i Aalborg om, at Laserdisken ApS skulle forbydes at importere, herunder parallelimportere, DVD film fra lande uden for EØS med henblik på salg eller anden distribution i Danmark af eksemplarer af filmværker, hvortil FDV's medlemmer havde de ophavsretlige rettigheder. FDV anmodede desuden om, at der efter retsplejelovens § 653 skulle gennemføres en undersøgelse af Laserdiskens ApS' computer og lokaler med henblik på sikring af bevis for at afdække omfanget af krænkelserne. FDV anmodede endelig om, at der efter retsplejelovens § 645 og § 653 b blev foretaget inddragelse af film, som FDV's medlemmer havde rettighederne til og som var importeret i strid med enerettighederne. Samtidig indgav FDV anmodning om bevissikring til Københavns Byret vedrørende Laserdiskens adresse i København.

Der blev afholdt samtidige fogedforretninger om bevissikring den 29. november 2005 på Laserdiskens adresser, Prinsensgade 38 i Aalborg og Skt. Peders Stræde 49 i København K. Fogedforretningerne blev gennemført uden forudgående underretning af Laserdisken ApS. Under fogedforretningerne blev der afsagt kendelser om bevissikring af lagerlister og indkøbsfakturaer. Under fogedforretningen i København blev det konstateret, at der ikke derfra var adgang til regnskabsmæssige oplysninger ud over en lagerliste. Øvrige oplysninger var der alene adgang til fra adressen i Aalborg. Af fogedbogen fra København fremgår desuden, at rekvirenterne frafaldt den der nedlagte påstand om beslaglæggelse af DVD-film. Under fogedforretningen i Aalborg opstod der tvist om omfanget af det regnskabsmateriale, rekvirenterne skulle have adgang til. Fogedretten afsagde i den forbindelse kendelse om, at en del af det bevissikrede materiale først skulle gøres tilgængelig for rekvirenterne når spørgsmålet havde været prøvet i landsretten.

Af fogedbogen fra Aalborg fremgår endvidere:

”...

Parterne aftalte, at filmværker, der fremgår af lagerlisterne både i København og Aalborg som værende omfattet af dels af rekvirentens rettigheder, dels af Ophavsretslovens § 19, stk. 1, fjernes fra rekvisit hylder således at de ikke forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus.

...”

Der blev desuden afsagt forbudskendelse i overensstemmelse med FDV's påstand i forbudsrekvisitionen.

FDV anlagde efterfølgende justificationssag.

Vestre Landsret afsagde den 14. september 2006 kendelse om stadfæstelse af forbuddet og bevissikringen. Af kendelsen fremgår desuden:

”Landsretten bemærker, at det af fagedbogen fremgår, at parterne for fogedretten aftalte, ”at filmværker, der fremgår af lagerlisterne både i København og Aalborg som værende omfattet af dels rekvirentens rettigheder, dels af ophavsretslovens § 19, stk. 1, fjernes fra rekvisit hylder således at de ikke forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus”. Fogedretten har således ikke truffet bestemmelse om beslaglæggelse af filmværker, og landsretten kan ikke under denne sag tage stilling til, om det vil være i strid med parternes aftale, hvis kærende returnerer filmværker til leverandørerne.

...”

Ved brev af 25. september 2006 rettede advokat Henrik Karl Nielsen henvendelse til Fogedretten i Aalborg og oplyste, at Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen havde rettet henvendelse til advokaten i anledning af, at fogedretten den 29. november 2005 havde afsagt kendelse om forbuds- og bevissikring med Laserdisken ApS som rekvisitus. Advokaten oplyste, at aktiviteterne i Laserdisken ApS var blevet solgt til Hans Kristian Pedersen pr. 30. juni 2004. Det fremgår desuden af brevet:

”...

Fogedrettens kendelse af 29. november 2005 har alene retskraft overfor Laserdisken ApS, hvilket indebærer, at bevissikringen alene omfatter materiale m.v., der tilhører Laserdisken ApS.

Det følger heraf, at min klient, Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen, har krav på at få de bevissikrede effekter, der ikke vedrører Laserdisken ApS, men vedrører Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen udleveret.

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at det samtidigt nedlagte fagedforbud vedrører Laserdisken ApS, og at min klient derfor ikke i medfør af de afsagte kendelser er afskåret fra at råde over sit

varelager.

...

Jeg anmoder herudover om at det hos fogedretten beroende materiale tilstilles mit kontor i det omfang, der er tale om materiale tilhørende Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen.

...”

Ved brev af 29. september 2006 fra FDV's advokat Lars Segato til Fogedretten i Aalborg meddelte advokaten, at det var hans opfattelse, at de fogedforretninger, der var gennemført, omfattede Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen.

Østre Landsret afsagde den 3. oktober 2007 kendelse om, at begæringen om bevissikring overfor Laserdisken ApS, på adressen i København ikke skulle tages til følge. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”...

På baggrund af Hans Kristian Pedersens forklaring for fogedretten i Aalborg finder landsretten det sandsynliggjort, at kærende forud for den 1. juli 2004 har krænket rekvirentens ophavsret. Der er imidlertid ikke fremkommet oplysninger, der giver grund til at antage, at kærende i november 2005 disponerede over lokaler, computere eller andet på adressen Sankt Peders Stræde 49, København, og at der her ville kunne findes bevis for krænkelser foretaget før den 1. juli 2004 eller omfanget heraf. Betingelserne i retsplejelovens § 653, stk. 1, for at foretage bevissikring var derfor ikke opfyldt.

...”

Under justificationssagen vedrørende bevissikringen og forbuddet nedlagt af Fogedretten i Aalborg den 29. november 2005, nedlagde Laserdisken ApS påstand om frifindelse, da Laserdisken ApS ikke var rette sagsøgte. Dette spørgsmål blev udskilt til særskilt afgørelse, og Retten i Aalborg afsagde den 25. september 2007 dom, hvorefter Laserdisken ApS skulle anerkende at være rette sagsøgte.

Under den videre behandling af justificationssagen frafaldt FDV påstanden om, at forbuddet nedlagt over for Laserdisken ApS var lovligt, og ved dom afsagt den 5. marts 2008 stadfæstede Retten i Aalborg den af Fogedretten i Aalborg den 29. november 2005 foretagne bevissikring. Det fremgår bl.a. af dommens præmisser, at FDV's medlemmer havde rettighederne til en større andel af de film, som blev bevissikret, og at Laserdisken ApS ved parallelimport og salg havde krænket FDV's medlemmer. Denne dom blev anket til Vestre Landsret, der ved dom afsagt den 8. december 2009 afviste anken, da Laserdisken ApS ikke havde betalt berammelsesafgift.

Fogedretskendelserne mod Hans Kristian Pedersen.

FDV indgav den 5. oktober 2006 forbuds- og bevissikringsrekvisition mod Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen til Fogedretten i Aalborg og nedlagde følgende påstande:

”...

- 1 Det forbydes rekvisitus at importere DVD film (filmværker) fra lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) med henblik på salg eller anden distribution i Danmark, når der foreligger eksemplarer af filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretslige enerettigheder.
- 2 Det forbydes rekvisitus at sælge DVD filmværker allerede importeret fra lande udenfor EØS og som forefindes hos rekvisitus, når der er tale om filmværker, hvortil rekvirentens medlemmer har de ophavsretslige enerettigheder.

...

- 3 I henhold til retsplejelovens § 653 foretages bevissikring af al materiale der kan belyse omfanget af krænkelserne, herunder det materiale, der er i hænde hos Fogedretten i Aalborg efter bevissikring foretaget den 29. november 2005 mod Laserdisken ApS.
- 4 I henhold til retsplejelovens §§ 645 og 653b foretages inddragelse af samtlige i rekvisiti besiddelse værende eksemplarer af filmværker, hvortil rekvirenten medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder og som er importeret i strid med disse enerettigheder.

...”

FDV henviste i rekvisitionen bl.a. til advokat Henrik Karl Nielsens brev af 25. september 2006 til Fogedretten i Aalborg. FDV bemærkede, at det var foreningens opfattelse, at Hans Kristian Pedersen var omfattet af forbuddet nedlagt overfor Laserdisken ApS, men for at undgå enhver tvivl var der nu indgivet forbudsrekvisition direkte mod Hans Kristian Pedersen. Inden fogedforretningen blev foretaget, havde FDV den 7. december 2006 foretaget et prøvekøb af DVD filmen: ”101 Dalmatians II: Patch London Adventure” hvortil et af FDV’s medlemmer, Buena Vista (Walt Disney), har enerettighederne.

Der blev afholdt møde i fogedretten den 15. december 2006, og det fremgår bl.a. af fogedbogen, at FDV til støtte for sine påstande anførte, at ophavsretslovens § 19 krævede et eksplicit samtykke fra rettighedshaverne, som ikke forelå i sagen, hvilket Hans Kristian Pedersen havde været bekendt med. FDV henviste endvidere til, at EF-domstolen den 12. september 2006

havde truffet afgørelse om, at artikel 4.3 i Infosoc-direktivet og dermed Ophavsretslovens § 19 ikke var ugyldige, således som Hans Kristian Pedersen havde påstået dette.

FDV ønskede alene at foretage bevissikring for så vidt angår de oplysninger, der allerede beroede i fogedretten efter bevissikring- og forbudssagerne den 29. november 2005.

Hans Kristian Pedersen anførte til støtte for sin påstand om, at bevissikrings sagen ikke skulle fremmes bl.a., at han flere gange havde forsøgt at kommunikere med FDV, der dog ikke havde reageret på hans henvendelser. Kun Scanbox og SF Film havde reageret med et direkte forbud, resten havde ikke reageret. Nordisk Film havde dog vist sig positiv over for hans virksomhed. Han havde derfor anset sig berettiget til at parallelimportere de omhandlede film i det omfang, der ikke blev nedlagt forbud herimod.

Fogedretten afsagde straks under mødet den 15. december 2006 kendelse i bevissikrings sagen, der tog FDV's påstand til følge. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”...

Fogedretten vurderer, at rekvisitus i hvert fald i et vist omfang har krænket rettighedshavernes ret, hvilket understøttes af prøveköb foretaget senest den 7. december 2006. På samme måde som fastslået ved Vestre Landsrets kendelse af 14. september 2006 lægges til grund, at det er godtgjort, at rekvisitus i et vist omfang har importeret eksemplarer af filmværker fra lande uden for EØS - samarbejdet uden rekvirenternes udtrykkelige samtykke hertil, jf. Ophavsretslovens § 19. Betingelserne for gennemførelse af bevissikring i rekvisiti erhvervs virksomhed, i samme omfang som i den mod Laserdisken ApS den 29. november 2005 gennemførte bevissikrings sag, findes således også at foreligge mod rekvisitus, således at såvel den personlige virksomheds lagerlister som indkøbsfakturaer med angivelse af leverandører gøres tilgængelige for rekvirenterne.

...”

Fogedretten optog spørgsmålet om fremme af forbudssagen til kendelse, der blev afsagt den 19. januar 2007.

Af fogedrettens kendelse af 19. januar 2007, der tog FDV's påstande til følge, fremgår bl.a.:

”...

Rekvisitus har forklaret, at der vil kunne forekomme situationer, hvor rettighedshaverne til en film han gennem nogen tid har parallelimporteret og solgt, opnås af en af rekvirenterne, hvorefter han vil overtræde Infosoc-direktivet og Ophavsretsloven ved fortsat salg. Denne situation vil også kunne forekomme, hvor han får adgang til rettighedshavernes

hjemmesider, idet der vil kunne opstå et tidsspænd fra disses erhvervelse af filmrettighederne til filmene udbydes til salg på hjemmesiderne.

Det er fogedrettens opfattelse, at rekviritus kun ved at rette henvendelse til udbyderne og dér erfare, hvorvidt rettigheder er overdraget med sikkerhed kan rette henvendelse til rettighedshaverne i hvert enkelt tilfælde for at opnå det krævede samtykke til parallelimport.

Ved rekviriti forklaring og det fremlagte materiale lægges til grund, at han ikke ønsker at følge en sådan fremgangsmåde og derfor gentagne gange vil kunne krænke rettighedshavernes ret. At dette allerede er sket bestyrkes af forklaringer afgivet under den tidligere forbudssag mod Laserdisken ApS og rekvirenternes prøve køb den 7. december 2006.

Fogedretten finder herefter betingelserne i retsplejelovens § 642, nr. 1 og 2 godtgjort.

Henset til omfanget af rekviriti virksomhed findes formålet at ville forspildes, såfremt rekvirenterne henvises til almindelig rettergang, jf. retsplejelovens § 642, nr. 3.

Idet lovens almindelige regler om straf og erstatning ikke findes at yde rekvirenterne tilstrækkeligt værn og idet forbud ikke findes at påføre rekviritus skade, der står i misforhold til rekvirenternes store økonomiske interesse i forbuddets nedlæggelse, tages rekvirenternes påstand til følge.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke findes at foreligge en hindring mod at nedlægge forbud over for rekviritus uagtet der på stort set samme grundlag tidligere er nedlagt forbud over den juridiske person Laserdisken ApS.

Forbud nedlægges uden sikkerhedsstillelse.

...”

Fogedrettens kendelser om bevissikring og forbud blev kæret til Vestre Landsret, der ved kendelse af 8. oktober 2008 stadfæstede begge kendelser med følgende begrundelse:

”Hans Kristian Pedersen har i forbindelse med fogedretsmødet den 11. december 2006 forklaret, at han fra juni 1984 til juli 1999 drev virksomheden Laserdisken. Den 1. juli 1999 overdrog han aktiviteterne til Laserdisken ApS, og den 1. juli 2004 blev aktiviteterne igen overdraget til ham personligt.

Af årsrapporten for Laserdisken ApS for regnskabsåret 1. januar 2005 – 31. december 2005 fremgår, at selskabet i 2005, har haft status af et hvilende selskab, da der ikke har været aktivitet i selskabet.

Hans Kristian Pedersen fik i forbindelse med fogedretsmødet afholdt den 29. november 2005 udleveret et eksemplar af forbuds- og bevissikrings-

rekvisitionen mod Laserdisken ApS. Han gjorde hverken på dette tidspunkt eller senere under fogedsagen opmærksom på, at selskabet havde overdraget aktiviteterne. Under landsrettens behandling af kæremålet indleverede Hans Kristian Pedersen et uddybende kæreskrift af 23. december 2005 på Laserdisken ApS' brevpapir, hvor Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen var anført som part, uden at det blev gjort gældende, at den virksomhed, som indkærede anfægtede, ikke blev drevet af anpartsselskabet, men af Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen. Først ved brev af 25. september 2006 – kort efter landsrettens afgørelse af 14. september 2006 – oplyste Hans Kristian Pedersens advokat, at virksomheden rettelig blev drevet af hans klient personligt.

Under de omstændigheder og under henvisning til de grunde som fogedretten har anført i de påkærede kendelser, og der grunde som landsretten har anført i kendelse af 14. september 2006 i sagen mod Laserdisken ApS, tiltrædes det at betingelserne for foretagelse af bevissikring og nedlæggelse af forbud over for Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen er opfyldt. Det bemærkede, at det Laserdisken ved Hans Kristian Pedersen har anført under dette kæremål, ikke kan føre til andet resultat.

...”

Sagsforberedelsen i de aktuelle sager

Under forberedelsen af disse sager afsagde Retten i Aalborg den 15. oktober 2008 kendelse om, at de to sager - bevissikringssagen og forbudssagen – skulle behandles i forbindelse med hinanden samt at ingen af sagerne, trods anmodning herom fra Hans Kristian Pedersen, skulle henvises til Vestre Landsret. Hans Kristian Pedersen anmodede ved brev modtaget den 27. oktober 2009 på ny om henvisning til Vestre Landsret og om henvisning til Østre Landsret. Retten afslog ved kendelse afsagt 30. oktober 2009 at tage disse anmodninger til følge. Disse to kendelser blev kæret til Vestre landsret som ved kendelse af 27. januar 2009 stadfæstede begge kendelser.

Hans Kristian Pedersen har under sagen protesteret mod fremlæggelse af sagens bilag 24 (lagerlister, der viser udvalgte dele af indholdet af sagsøgtes lagre i henholdsvis Aalborg og København den 29. november 2005) og bilag 25 (print fra en cd-rom, der indeholder lister over import og salg af film fra henholdsvis USA og Hong Kong). Retten i Aalborg konstaterede ved kendelse afsagt den 27. juni 2011, at Vestre Landsret ved kendelse af 8. oktober 2007 havde bestemt, at betingelserne for bevissikring var opfyldt samt at bilagene 24-25 vedrørte regnskabsmateriale, som var sikret under denne fogedforretning, hvorfor bilagene 24-25 ikke var tilvejebragt ulovligt og kunne indgå i sagen. Denne kendelse blev kæret til Vestre Landsret, der ved kendelse afsagt den 28. juli 2011 afviste kæremålet, da Hans Kristian Pedersen personligt havde iværksat kæremålet, uanset at han på dette tidspunkt havde et advokatpålæg, jf. retsplejelovens § 259, stk. 2.

Retten i Aalborg ophævede den 30. juli 2012 det advokatpålæg, der tidligere var meddelt Hans Kristian Pedersen.

Resultatet af bevissikringen foretaget den 15. december 2006 har været fremlagt under sagen herunder sagens bilag 9, der er Hans Kristian Pedersens lagerliste over film fra Hong Kong, Korea og USA, som befandt sig i forretningen i Aalborg, sagens bilag 24, der er en tilsvarende lagerliste udtrukket i Aalborg over de film, der befandt sig i forretningen i København og sagens bilag 25, der er en liste over køb og salg fra 22. december 2002 – 29. november 2005. Det fremgår af lagerlisterne og sammentælling af film, at der på Hans Kristian Pedersens lager den 29. november 2005 fandtes 5.679 film, der var importeret fra lande uden for EØS-samarbejdet.

FDV har på baggrund af listen i bilag 25 udarbejdet et Excel ark, der indeholder en oversigt over de salg, der er foretaget af film fra Hong Kong, Korea og USA for perioden 22. december 2002 til 29. november 2005. Aktiviteterne i Laserdisken ApS blev overdraget til Hans Kristian Pedersen personligt pr. 1. juli 2004, og det fremgår, at der efter 30. juni 2004 er solgt 34.845 film, heraf i hvert fald 9.739 film som FDVs medlemmer har distribueringsretten til. Hans Kristian Pedersen har ikke bestridt denne opgørelse.

FDV har på denne baggrund opgjort sit vederlagskrav på grundlag af 9.739 solgte film x 70 kr. = 681.730 kr. og har i øvrigt skønsmæssigt anslået erstatningskravet til 500.000 kr..

Hans Kristian Pedersens erstatningskrav er opgjort på baggrund af liste udarbejdet af ham over de omhandlede film omfattet af bevissikringsagen den 29. november 2005 med angivelse af udsalgspris fratrukket fortjeneste og moms.

Forklaringer

Hans Kristian Pedersen og vidnerne advokat Jakob Axel Nielsen, journalist Lars Borberg, advokat Anders Hjulmand, advokat Per Christensen, kunstmaler Mogens Vestergaard, webudvikler Morten Dam Madsen, filmmedarbejder David Bjerre, butiksassistent og indkøber Niels Ole Pedersen, freelance journalist Peter Risby Hansen, revisor Jørn E. Hansen, revisor Jakob Christensen, advokat Henrik Karl Nielsen og direktør Bent Rasmussen, har alle afgivet skriftlige parts- og vidneerklæringer, der er oplæst og vedstået under hovedforhandlingen. Af erklæringerne fremgår:

Hans Kristian Pedersen

”Anpartsselskabets start og slut

Anpartsselskabet blev oprettet i 1999 på grund af retssagen mod FDV om udlejning. Retssagen medførte megen usikkerhed om fremtiden, og jeg endte med at blive overbevist om fornuften i at flytte handelsaktiviteterne over i et selskab. Jeg tøvede længe, fordi det var ret besværligt, bl.a. insisterede revisor Jørn E. Hansen på, at alle værdier blev opgjort præcist, og der skulle fremstilles nye kuverter og nyt brevpapir, så handelspartnere kan se, hvem de handler med.

Regnskabskravene til et selskab er større, og da jeg i foråret 2004 fik en stor regning for udarbejdelsen af selskabets regnskaber og en lille regning for udarbejdelsen af regnskaberne for min personlige virksomhed, overvejede jeg, om der fortsat var behov for selskabet. Så vidt jeg vidste, havde jeg sluttet fred med FDV om udlejning, og i over et år havde der ikke været indvendinger mod mine foranstaltninger til at undgå forbudt parallelimport. Jeg konkluderede, at der ikke var behov for anpartsselskabets beskyttelse længere.

Det viste sig at være næsten lige så besværligt at skifte tilbage igen. F.eks. skulle mine aftaler med PBS om internethandel indgås helt forfra: Jeg skulle betale nyt oprettelsesgebyr, og hjemmesiden skulle undersøges og godkendes igen. Jeg havde en diskussion med PBS om det. Jeg synes, det var meget at gøre ud af det. Kunne de ikke bare ændre cvr-nr i deres system? PBS afviste ret kontant: "Et andet cvr-nr betyder, at der er tale om en helt anden virksomhed, så det er et lovkrav, at vi behandler den nye virksomhed som alle andre nye virksomheder."

Laserdiskens historie: Eksistensgrundlaget

Laserdisken blev etableret i 1984 med det formål at bringe LaserDisc-systemet til Danmark, da branchen havde besluttet ikke at gøre det. Laserdiskens formål og eksistensberettigelse har siden været at give danskerne filmtilbud, de ikke ville få uden Laserdisken, dvs. Laserdisken tilbyder især udgivelser, som supplerer den danske videobranches udgivelser.

Laserdiskens konflikt med FDV om udlejning

I markedsføringsøjemed begyndte jeg i 1987 at udleje LaserDiscs i samarbejde med den engelske udgiver og rettighedshaver, men i 1992 anlagde FDV sag mod mig, idet FDV mener, at udlejning i Danmark kræver deres samtykke. Det er vi stadig uenige om, men efter 10 år blev der ikke udgivet LaserDisc længere, og udlejning havde ingen betydning for mig. Jeg opgav at kæmpe for udlejningen, og jeg indgik forlig (bilag Ti og Vi, ekstraktens side 27-28 og 30).

Under konflikten: Pression mod leverandørerne

Samtidig med sagsanlægget i 1992 vedtog FDV, at medlemmerne ikke måtte levere til mig. Jeg har siden handlet med diverse grossister og mellemhandlere. Flere af mine danske leverandører har på forskellige tidspunkter fortalt, at de er blevet bedt om ikke at levere til Laserdisken. De har som regel leveret alligevel, fordi FDV ikke kan kontrollere, hvem de handler med, men det er sket, at en leverandør har indstillet samarbejdet med Laserdisken efter pression fra FDV.

Esselte Video A/S og CIC video A/S

Da retssagen om udlejning startede, kontaktede jeg samtlige selskaber for at drøfte problemet. De fleste henviste mig blot til Johan Schlüter,

men jeg mødtes flere gange med salgschef Søren Rygaard og en enkelt gang med direktør Bent Rasmussen fra Esselte Video A/S.

Under disse møder fik jeg at vide, at Esselte Video A/S ikke havde ønsket retssagen, men var tvunget til at være med via medlemsskabet af FDV. Jeg fik at vide, at jeg kunne udleje film fra Paramount og Universal. Der ville ikke komme krav fra hverken Esselte Video A/S eller fra CIC Video A/S, for som det blev udtrykt: "Pengene havner i sidste ende i samme kasse". I den periode blev Esseltes aktiviteter overdraget til CIC Video AIS, som ikke blev medlem af FDV, fordi de ville følge deres egne regler. Derfor bevarede jeg samhandlen med CIC Video A/S og senere med Paramount. Esselte Video A/S fik lov til at træde ud af retssagen.

Samtale med Torben Steffensen, 20. eller 21. december 2002.

Efter lovændringen i december 2002 ringede jeg til Torben Steffensen, der repræsenterede FDV i retssagen om udlejning. Jeg havde da indstillet al import fra lande udenfor EU. Jeg spurgte, om det var i orden at sælge ud af lageret, der bestod af film, jeg havde importeret i god tro, inden loven var trådt i kraft. Han svarede, at han ikke kunne give positiv tilladelse, men hvis det stod til ham, ville der ikke blive grebet ind mod et udsalg af et eksisterende varelager. Han gjorde det klart, at han foretrak, at varelageret blev solgt så hurtigt som muligt.

Indtil fogedforretningen den 29. november 2005 havde ingen gjort indsigelse mod mit salg af film, der var importeret før lovens ikrafttrædelse den 22. december 2002.

Samtale med Søren Tølbøll fra Nordisk Film, sommeren 2003

I sommeren 2003 fik jeg besøg af Søren Tølbøll, som vi kendte som repræsentant for Nordisk Film. Jeg spurgte til selskabets holdning til parallelimport jf. mit brev. Han kendte til brevet og gættede på, at de stadig overvejede deres stilling. Nordisk Film besvarede aldrig mit brev.

Samtale med Jan Delff Andersen fra Paramount, efteråret 2003

I 2003 var Paramount stadig ikke medlem af FDV, og jeg handlede fortsat med Paramount. Parallelimporten blev drøftet med daværende repræsentant Jan Delff Andersen, der jævnligt besøgte butikken. Han spørgsmålet med sin chef eller sine chefer og vendte tilbage med den besked, at Paramount ikke ville forbyde parallelimport, men af hensyn til de andre danske forhandlere, ville Paramount gerne have, at vi overholdt den danske releasedato, hvis den var efter den amerikanske releasedato. Han kaldte det en "gentleman agreement".

Det var først under fogedforretningen, at jeg fik oplyst, at Paramount havde meldt sig ind i FDV. Vi handler fortsat med Paramount, og hverken retssag eller parallelimport har været nævnt af andre end

FDVs advokater på noget tidspunkt.

Forretningens fysiske opbygning

Laserdisken består af fem tidligere småbutikker, der er lagt sammen. Der er én kundeindgang i den midterste butik, der har forbindelse til yderligere to butikslokaler i samme ejendom via murgennembrydninger, så de tre tidligere butikker fremstår som én.

Laserdisken har endvidere lejet to butikker i den tilstødende ejendom til kontor. Der er lavet en murgennembrydning mellem ejendommene, så der er åbent fra kontoret til butikken, der er på lavere niveau, så der er et trin ned til butikken. Det første rum ved siden af butikken er indrettet som kontor med fem arbejdspladser. Min plads er lige ved siden af butikken. Jeg sidder med ryggen til butikken, men jeg kan ofte høre, hvad der foregår. Bag kontoret er der et lille værksted. Den sidste butik benyttes som pakkerum til postordreafdelingen.

Der er passage mellem de to tidligere butikker i kontorejendommen, og der er et fælles toilet og et lille rum, der kan bruges som kantine.

Mødet med fogedretten

Midt på dagen hørte jeg butiksdøren blive åbnet og en bastant kvindestemme sige: "Alle bedes øjeblikkeligt forlade computerne". Kort efter kom min medarbejder Mogens Vestergaard op til mig på min plads i kontoret. Han sagde med et stort smil: "Du har fået besøg af nogle venner, som er kommet for at lave sjov med dig."

Jeg forlod mit arbejde, og da jeg trådte ned i butikken, genkendte jeg Dorete Bager fra Retten i Aalborg fra en tidligere fogedsag og FDVs advokat Lars Segato, der engang havde prøvet at få mig erklæret konkurs. Det var ikke gamle venner. Den tredje person, som viste sig at være byrettens IT-medarbejder Thomas Førby, kendte jeg ikke. "Hvad drejer det sig om", spurgte jeg Dorete Bager. "Sælger du parallelimporterede film?" spurgte hun, hvortil jeg svarede: "Ja, men ikke nogen, de danske selskaber har forbudt". Henvendt til Lars Segato sagde hun: "Ja, så er betingelserne opfyldt."

Jeg var endnu ikke klar over, hvad de var ude på, men jeg kunne regne ud, at det handlede om min parallelimport. Jeg var irriteret over fremgangsmåden, og jeg spurgte Lars Segato: "Hvis der er nogen, der vil forbyde parallelimport, hvorfor svarer de så ikke bare på mit brev?"

Jeg forklarede Dorete Bager, at jeg allerede i 2003 efter ændringen af ophavsretsloven havde meddelt FDV og dens medlemmer, at selvom jeg mente, at lovændringen var ugyldig, ville jeg ikke strides med videbranchen om det, så jeg var parat til at respektere selv meget generelle forbud. Hvis et medlem svarede mig, at det ville forbyde

parallelimport, ville jeg respektere det for hele dets rettingbibliotek. Jeg og mine medarbejdere ville selv sørge for at registrere de danske udgivelser.

Dorete Bager gav mig en kuvert, som indeholdt forbuds- og bevissikringsrekvisitionen og en række bilag. Jeg bladrede hurtigt bunken igennem og konstaterede, at det handlede om min import fra USA. Jeg lagde kuverten til side på mit skrivebord, idet jeg var opsat på at vise Dorete Bager, at der ikke var nogen grund til at indblande fogedretten.

Jeg tog en kopi af mit brev til medlemmerne fra den 12. februar 2003, fremlagt i sagen som bilag B2, ekstraktens side 35, hvor jeg lover at respektere et forbud mod parallelimport, og jeg gav det til Dorete Bager. Jeg tog også en kopi af Østre Landsrets forelæggelseskendelse med præ-judicielle spørgsmål til EF-domstolen om infosoc-direktivets gyldighed, for jeg ville også vise Dorete Bager, at FDVs krav byggede på en tvivlsom lov. Hun tog modvilligt mod de to dokumenter. Hun sagde: "Det er lige meget, hvad du giver mig, så ændrer jeg ikke min beslutning." Hun sagde, at hun havde fået anmodningen om fogedforretningen fra "velrenommerede firmaer", og så var hun nødt til at reagere. Hun tøvede, og et kort øjeblik troede jeg, at hun overvejede situationen, fordi Laserdisken er et velrenommeret firma, men hun sagde i stedet: "Du vil få mulighed for at fremlægge bilag i justifikationssagen", hvorefter hun introducerede Thomas Førby. Det var hans opgave at sikre adgangen til mine regnskaber.

Telefonsamtalerne med advokat Anders Hjulmand

Jeg var ikke indstillet på, at FDV skulle have mine regnskaber. Jeg ringede til advokat Anders Hjulmand, der har været min advokat siden 1987. Da jeg i sin tid gik til ham var det netop i tilfælde af, at jeg blev angrebet af FDV, men jeg var overrasket over, at det skete nu, hvor jeg troede, at vi havde sluttet fred. Anders Hjulmand sad i møde, men da jeg forklarede sagens alvor, blev han kaldt til telefonen. Han talte med Dorete Bager, og jeg spurgte hende, om jeg måtte høre med, men det tillod hun ikke. Bagefter talte Anders Hjulmand med Lars Segato.

Mens Anders Hjulmand talte med Dorete Bager, som havde lånt min plads, ringede jeg til journalist Lars Borberg fra Nordjyske Stiftstidende fra en af de andre telefoner. Først bad han mig ringe senere, for det var ikke et godt tidspunkt for ham, men da jeg fortalte, at FDVs advokat og en dommer stod i butikken og var på vej til at gå i gang med en ransagning, blev han meget interesseret og sagde straks: "Jeg kommer med det samme".

Da Anders Hjulmand var færdig med at tale med Dorete Bager og Lars Segato, fik jeg røret. Anders Hjulmand fortalte, at han forgæves havde forsøgt at overtale Dorete Bager til at udsætte fogedforretningen til om eftermiddagen. Han ville gerne have haft mulighed for at sætte sig ind

i sagen, og han havde foreslået, at vi alle kunne mødes på hans kontor efter hans møde. Det ville Lars Segato ikke gå med til, fordi han var kommet helt fra Århus, og han ville gerne hjem igen i god tid. Dorete Bager valgte at tage hensyn til Lars Segato.

Da jeg bagefter talte med Dorete Bager, sagde hun til mig, at det ikke betød noget, om Anders Hjulmand var til stede eller ej, for hun ville gennemføre fogedforretningen under alle omstændigheder. Hun ville ikke bryde sit løfte. Mens jeg talte med Dorete Bager, lagde jeg mærke til, at Lars Borberg kom ind i butikken sammen med fotograf Grethe Dahl.

På Dorete Bagers foranledning ringede jeg til Laserdiskens TT-medarbejder, Morten Dam Madsen. Det var hans fridag, og han var utilfreds med at blive forstyrret, men da han hørte, at fogeden stod i butikken og var parat til at tage vores computere, lovede han at komme med det samme for at hjælpe den IT-ekspert, som fogedretten havde medbragt. Lars Segato bad om at få udleveret en lagerliste, og jeg printede den til ham.

Bortvisningen af journalist Lars Borberg

Først derefter fik jeg mulighed for at tale med Lars Borberg, men jeg kunne hverken finde ham eller Grethe Dahl. Jeg ringede til Nordjyske Stiftstidende for at høre, om de vidste, hvor han var blevet af. Til min overraskelse tog han selv telefonen. Han fortalte, at han havde henvendt sig til Dorete Bager og fået at vide, at retten var sat i butikken. Hun havde bedt ham og Grethe Dahl om at gå. Lars Segato sagde til mig, at bortvisningen var for at beskytte mig.

Det gav ingen mening for mig, da jeg selv havde bedt Lars Borberg om at komme, og jeg blev vred. Jeg har et lille juridisk bibliotek, og jeg tog demonstrativt "Den europæiske Menneskeretskonvention kommenteret af Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier" og læste op af artikel 6, hvorefter jeg spurgte Dorete Bager, hvordan hun forholdt sig til det.

Hun så ikke noget problem i forhold til konventionen. Jeg havde haft mulighed for at ringe til Anders Hjulmand, og det var ikke hendes skyld, at han ikke kunne komme, sagde hun. Hun nævnte ikke konventionens krav om, at rettergangen skal være offentlig.

Forbuddet mod at returnere de allerede importerede film

Dorete Bager meddelte formelt, at jeg ikke måtte sælge de film, der var importeret fra USA, hvis FDVs medlemmer har danske rettigheder til dem. Jeg spurgte, om det var alle film, for nogle af dem var købt, før loven blev vedtaget, og resten var købt i god tro, fordi de enkelte selskaber ikke havde svaret på mit tilbud om at forbyde parallelimport. I forhold til Paramounts film var sagen, at Paramounts repræsentant

Jan Delff Andersen efter korrespondance mellem mig og direktør Carsten Leth positivt havde meddelt, at Paramount ikke forbød parallelimport. Lars Segato sagde, at forbuddet skulle gælde alle film, og den besked gav Dorete Bager til mig. Jeg sagde opgivende: "Så er jeg nødt til at returnere alle film til leverandørerne". Det blandede Lars Segato sig i. Det ville han ikke tillade. Jeg kunne ikke se, at det vedrørte ham. Jeg sagde til ham, at returnering til USA netop sikrede, at jeg ikke solgte filmene i Danmark. Han ville alligevel have Dorete Bager til at forbyde, at jeg returnerede filmene. Jeg protesterede mod et formålsløst forbud, der ville give et unødvendigt tab. Jeg forklarede Dorete Bager, at det ikke var piratkopierede film, men lovlige film, der under alle omstændigheder måtte sælges i USA. Filmene ville miste værdi, hvis de ikke blev solgt eller returneret. "Den risiko påtager vi os naturligvis", sagde Lars Segato, hvorefter Dorete Bager gav ham medhold og forbød mig at returnere filmene.

Fogedforretningens videre forløb

Mens jeg diskuterede med Lars Segato og Dorete Bager, var Morten Dam Madsen ankommet for at bistå rettens IT-medarbejder. Lars Segato styrede begivenhederne og instruerede de to. Når han ville have noget nyt, protesterede jeg gerne. Så slog han op i en bog, som han viste til Dorete Bager, og hver gang fik han sin vilje, Jeg var ikke klar over, hvad han slog op i.

Lars Segato ville også have navnene på mine leverandører, og det protesterede jeg mod. Jeg har tidligere måttet skifte leverandører, fordi FDV havde lagt pres på dem og fået dem til at nægte at levere til Laserdisken. Jeg var ikke klar over, hvad FDV i virkeligheden var ude på. Jeg var sikker på, at det ikke var for at forbyde parallelimport, for det kunne de blot have sagt, men da Lars Segato ville have navnene leverandørerne, troede jeg, at det var formålet.

Jeg fortalte Dorete Bager om min bekymring og forklarede, at leverandørerne ikke havde gjort noget forkert. Salg til Danmark er helt sikkert tilladt. Selv i værste fald er det højst videresalg i Danmark, der kan forbydes. Lars Segato slog igen op i sin mystiske bog, og Dorete Bager gav ham igen medhold. Mine bekymringer for en mulig leveringsnægtelse efter pres fra FDV affærdigede hun med bemærkningen: "Det tror jeg ikke, at de vil gøre".

Jeg var meget mod, at leverandørernes navne skulle udleveres. Jeg ringede til Anders Hjulmand igen for at få hjælp, men han kunne stadig ikke få Dorete Bager til at skifte mening.

Mine samtaler med Dorete Bager

Lars Segato var klar over, at det kunne have betydning, at Østre Landsret havde forelagt sagen om infosoc-direktivets gyldighed for EF-domstolen. Han drøftede med Dorete Bager, hvordan det skulle

håndteres, og de blev enige om, at FDV skulle anlægge justifikations-sag, og så ville retten udsætte justifikations-sagen på EF-domstolens afgørelse.

Jeg var utilfreds med fogedrettens fremgangsmåde, men jeg respekterede, at det var Dorete Bager, der bestemte. Jeg hjalp til med at opfylde hendes krav, omend jeg protesterede mod nye krav fra Lars Segato, indtil Dorete Bager havde afgjort uenigheden. Til sidst sad Dorete Bager og jeg i kontoret og ventede på, at arbejdet med at kopiere filer skulle blive færdigt.

Dorete Bager ville have mig til at acceptere fogedforretningen og indgå en aftale, men det var jeg betænkelig ved. Jeg kunne ikke overskue, hvad konsekvenserne ville blive, så jeg gentog flere gange, at det under ingen omstændigheder måtte fremgå, at jeg var gået med til noget frivilligt. Jeg sagde det så mange gange, at Dorete Bager på et tidspunkt irriteret udbrød: "Jeg tror nok, at jeg har forstået det synspunkt".

Beslaglæggelsen af mine film

Da IT-eksperterne og Lars Segato var færdige med at kopiere, troede jeg, at fogedforretningen var ovre, men så ville Lars Segato have filmene beslaglagt. Diskussionen gentog sig. Jeg sagde igen, at det var lovlige film, og jeg søgte at forklare Dorete Bager forskellen på piratkopierede film og importerede film, men Lars Segato holdt fast, og Dorete Bager gav ham medhold.

Vi gik alle tre ned i butikken og kikkede på filmene. Jeg spurgte, hvordan de ville bære sig ad med at finde ud af, hvilke film, der skulle beslaglægges. Der står jo ikke på filmene fra USA, om der findes en dansk udgave, som FDV har udgivet i Danmark.

Dorete Bager kunne godt se problemet. Hun foreslog, at vi håndterede det på den måde, at jeg selv fjernede de film, som FDVs medlemmer havde danske rettigheder til, og at jeg gemte dem et andet sted. Det var Lars Segato betænkelig ved, men Dorete Bager fik ham overtalt. Hun mente ikke, der er nogen risiko "i dette tilfælde". Lars Segato accepterede først løsningen, da jeg lovede, at jeg ikke ville disponere over filmene uden fogedrettens tilladelse.

Efter fogedforretningen

Jeg bad TT-medarbejder Morten Dam Madsen om at udskrive en liste over de "forbudte" film. Det var muligt, fordi vi registrerer de danske udgivelser og de selskaber, der har udgivet dem. Morten havde allerede i 2003 i forbindelse med mit løfte til FDVs medlemmer udviklet et program, der identificerede forbudte film. Min medarbejder Mogens Vestergaard gik derefter i gang med at fjerne de forbudte film fra hylderne, og det fortsatte han med hele natten.

Derefter ringede jeg til Lars Borberg for at fortælle ham, hvad der var sket. Jeg fortalte om den pinlige situation, jeg reddede Dorete Bager fra, da hun ikke var i stand til at gennemføre beslaglæggelsen. Lars Borberg kunne ikke forstå, at jeg havde hjulpet hende, men jeg ville videre med mit arbejde, og jeg mente ikke, at jeg kunne opnå noget ved at stille mig på tværs.

Senere sendte han mig et udkast til hans artikel til næste dags avis og bad mig kontrollere, om jeg var citeret korrekt. Jeg bad ham ændre ordet "rystet" til "overrasket" overfor påstanden om, at jeg river ulovlig parallelimport. Hvis han ville skrive, at jeg var "rystet", skulle det være over, hvor let det havde været for Lars Segato at få sine ønsker opfyldt.

Følgende skete IKKE under fogedforretningen den 29. november 2005:

- 1) Dorete Bager gennemgik ikke forbuds- og bevissikringsrevisionen med mig.
- 2) Dorete Bager nævnte ikke, at sagen var anlagt mod Laserdisken ApS.
- 3) Dorete Bager brugte ikke ordet "Laserdisken ApS", "ApS" eller "anpartsselskab" på noget tidspunkt.
- 4) Dorete Bager spurgte ikke til Laserdiskens virksomhedsform eller ejerskab.
- 5) Dorete Bager bad mig ikke om at afgive forklaring.
- 6) Dorete Bager informerede mig ikke om min ret til ikke at udtale mig.
- 7) Dorete Bager tilbød ikke at beskikke mig en advokat.
- 8) Dorete Bager informerede ikke om, at hendes afgørelser kunne kæres.
- 9) Dorete Bager fortalte ikke, at min accept af at forestå den praktiske håndtering af beslaglæggelsen ville blive betragtet som afkald på retten til at kræve erstatning.
- 10) Advokat Anders Hjulmand blev ikke kontaktet i forbindelse med drøftelserne om forbud mod videresalg, om forbuddet mod returnering af parallelimporterede film eller i forbindelse med aftalen om, at jeg selv håndterede beslaglæggelsen.

Følgende personer var IKKE til stede under fogedforretningen den 29. november 2005:

- 1) Landsdommer Eskild Jensen fra Vestre Landsret var ikke til stede.
- 2) Landsdommer Torben Geneser fra Vestre Landsret var ikke til stede.
- 3) Landsdommer Peter Buhl fra Vestre Landsret var ikke til stede.

Samtale med advokat Per Christensen, 30. november 2005

Først efter fogedforretningen fik jeg mulighed for at drøfte forløbet

med en advokat. Det blev Per Christensen, som jeg talte med på telefonen. Han informerede om muligheden for at kære, og han fortalte, hvordan en fogedforretning burde foregå. Det var mit indtryk, at det var en "done deal", og at Lars Segato allerede havde fået regnskaberne. Jeg bad ham undersøge det og samtidig prøve at tale Dorete Bager til fornuft om den formålsløse beslaglæggelse af mine film. Det havde gjort mig så vred, at jeg var bange for at komme til at sige noget, jeg ville fortryde.

Møde med advokat Per Christensen, 9. december 2005

Da jeg modtog kendelsen aftalte jeg et møde via hans sekretær. På mødet næste dag lagde vi mærke til, at Dorete Bager havde skrevet "Laserdisken ApS". Det stod også i rekvisitionen, og det undrede os, men vi holdt os til dagsordenen (bilag J2, ekstraktens side 43).

Per Christensen havde fortalt, at fogedforretningen kunne kæres, og nu fortalte han om den korte frist for en skriftlig redegørelse. Jeg var alligevel opsat på at give landsretten en udførlig forklaring, så jeg overlod rekvisitionen og kendelsen til ham og bad ham sørge for, at der blev kæret i tide, mens jeg koncentrerede mig om at skrive redegørelsen til landsretten.

I redegørelsen brugte jeg firmabetegnelsen, som jeg plejer, men da jeg havde set, at Dorete Bager havde anført "Laserdisken ApS", brugte jeg anpartsselskabets brevpapir.

Samtale med revisor Jakob Christensen, 9. januar 2006

Den 2-9. januar 2006 lavede jeg årsregnskaber til min revisor, Jakob Christensen. Jeg lavede hvert år to separate regnskaber, et for anpartsselskabet og et for min personlige virksomhed. Den 9. januar drøftede vi regnskaberne og særligt Laserdisken ApS, der efter planen skulle opløses pr. 31/12-2005.

Jeg fortalte om den retssag, der var anlagt mod Laserdisken ApS, og jeg spurgte ind til forskellen på et anpartsselskab og en personlig virksomhed. Han fortalte, at det "principielt" er to helt forskellige ting og forklarede, at det er derfor, vi afleverer to sæt regnskaber. Han gav mig "Aktie- og anpartsselskabsret" af Paul Krüger Andersen, Jurisk- og Økonomforbundets Forlag, så jeg kunne studere det nærmere, og han fortalte mig om anpartsselskabsloven.

Vi besluttede at udskyde opløsningen af Laserdisken ApS, til retssagen mod selskabet var afklaret. Jeg var irriteret over brugen af ordet "principielt". "Er det to forskellige ting eller ej?" ville jeg vide, og han foreslog, at jeg tog det spørgsmål op med en advokat.

Samtale med advokat Per Christensen, 18. januar 2006

Den 10. januar spurgte jeg via en e-mail Per Christensen om

betydningen af, at retssagen var anlagt mod anpartsselskabet i stedet for mig (bilag L2, ekstraktens side 45).

Jeg fik et samlet svar på flere spørgsmål via mail fra hans kollega, Jakob Nørgaard (bilag M2, ekstraktens side 46-47). Han anbefalede ganske kort, at jeg ikke gjorde noget ved det, men det besvarede ikke mit spørgsmål, så jeg ringede til Per Christensen for at få en uddybende forklaring. Han var ikke sikker på, hvordan retten ville se på det. Han sagde, at det ville være korrekt at gøre opmærksom på fejlen, og så måtte vi se, hvordan retten reagerede. Jeg gjorde som anbefalet (bilag S2, ekstraktens side 90) og orienterede Vestre Landsret med en kopi af svarskriftet (bilag U2, ekstraktens side 96).

Senere skrev jeg i den skriftlige partsforklaring mere udførligt om ejerskabet og overdragelsen af aktiviteterne (bilag C3, ekstraktens side 113). Jeg gjorde det ikke gældende som anbringende, for det var også klart for mig, at et medhold i formalitetsspørgsmålet var som at tisse i bukserne for at holde varmen. Den eneste permanente løsning var at få retten til at se på mine foranstaltninger til at undgå forbudt parallelimport - og sagsøgers kovending.

Antagelsen af advokat Henrik Karl Nielsen

Jeg var utilfreds med, at Vestre Landsret havde brugt 9 måneder på ikke at forholde sig til noget som helst. Per Christensen havde hjulpet med at finde en stærk juridisk rådgiver og anbefalet Henrik Karl Nielsen. Han var ikke i tvivl om, at en personlig virksomhed og et anpartsselskab er to forskellige ting. Han foreslog at bede fogedretten returnere det bevissikrede materiale. Det gjorde han pr. brev den 25. september 2006 (bilag N3, ekstraktens side 143-144).

Retsmødet i fogedretten, 11. december 2006

Fogedretten besvarede aldrig Henrik Karl Niensens anmodning, men Dorete Bager kommenterede den på retsmødet den 11. december 2006. Hun sagde til mig: "med hensyn til, om det har betydning, om sagen er anlagt mod din personlige virksomhed eller anpartsselskabet, er svaret, at det er lige meget, fordi du ejer begge dele."

Jeg havde bedt Henrik Karl Nielsen om at føre sagen, fordi jeg ikke havde lyst til at tale med Dorete Bager, men det viste sig, at Henrik Karl Nielsen havde endnu større problemer. Han var tydeligt rystet over hendes håndtering af sagen, og han sagde bagefter ud i luften: "Man kan da ikke have en dommer, der ikke vil følge loven?", og jeg måtte nærmest tage mig af ham.

Forligsmodet den 18. september 2007

Efter at dommer Henrik Bjørnager Nielsen havde afvist sagsøgers påstand om, at jeg var trådt ind i retssagen mod Laserdisken ApS (bilag G3, ekstraktens side 125), var både Lars Segato og Henrik Karl

Nielsen i tvivl om, hvad domsforhandlingen skulle til for. Sagen var jo afgjort. Lars Segato bad om et forligsmøde, og vi mødtes i forbindelse med domsforhandlingen. Jeg var indforstået med, at sagsøger hævdede sagerne mod mig og anpartsselskabet mod at jeg frafaldt modkrav. Så kunne vi komme videre, og retssagen mod kulturministeriet ville afklare ophavsretslovens fortolkning. I den forbindelse tegnede og forklarede jeg principperne bag vores "forbudt-program", og Lars Segato accepterede, at det kunne bruges. Han ville søge at få sine klienters tilsagn om at hæve retssagerne.

Retssagen mod Domstolsstyrelsen

Lars Segato nåede ikke at vende tilbage, før byretten havde afsagt den overraskende dom om "rette part" mod Laserdisken ApS (bilag J3, ekstraktens side 129), og Vestre Landsret havde afsagt kendelse i kæremålet i nærværende reparationssager (bilag D4, ekstraktens side 185).

De to afgørelser gav sagsøger blod på tanden, og Lars Segato ønskede ikke længere at hæve sagerne mod mig. Til gengæld var grænsen nået for, hvad jeg vil finde mig i fra rettens side. Jeg undersøgte mulighederne for at anlægge sag mod partiske dommere, og jeg gik i gang med at arbejde på en stævning. Det arbejde satte jeg i bero efter Ole Høyers kendelse (bilag SS, ekstraktens side 299), der gav håb om, at spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning ville blive undersøgt. Det skete dog ikke, og derfor anlagde jeg sagen mod Domstolsstyrelsen."

Jakob Axel Nielsen

"Jeg husker, at jeg tilbage i 1998 eller 1999 sad under domsforhandlingen og gjorde mig tanker om den økonomiske risiko, Hans Kristian Pedersen havde bragt sig ud i som følge af retssagen.

Jeg havde en mindre rolle, da jeg repræsenterede bi-intervienter til støtte for Hans Kristian Pedersen, og havde derfor god tid til at gøre observationer, som man normalt ikke gør, når man som advokat deltager i domsforhandlinger. Selvom det er lang tid siden står det mig klart, at jeg for nemmede en overordentlig stor risiko for, at Hans Kristian Pedersen ville tabe sagen. Sagens størrelse taget i betragtning stod det mig klart, at fastsættelse af omkostninger ikke ville ske ud fra standard principper.

Det var min bevæggrund for, at jeg konfronterede Hans Kristian Pedersen med den mulighed, at sagen blev tabt, og jeg foreslog at isolere eventuelle tab som følge af påkendelse af omkostninger, der ville være økonomisk invaliderende.

Efter moden overvejelse besluttede Hans Kristian Pedersen at følge mit råd. Det gjorde han på den måde, at der blev etableret et anpartsselskab, der overtog driften af Laserdiskens butikker, men det var jeg

ikke selv involveret i.”

Lars Borberg

29. november 2005 lidt hen på eftermiddagen ringede HKP til mig på min arbejdstelefon på kultureddaktionen på NORDJYSKE Stiftstidende og sagde, at han havde besøg af fogeden - og at det var en advokat fra Foreningen af Danske Videogramdistributører, der stod i spidsen for aktionen. De ville beslaglægge ikke bare dele af hans varelager, men - og det var vist det, der chokerede ham mest, også hans computere.

Det rystede også mig, jeg havde jo allerede fulgt sagen længe, og jeg kender HKP som en uhyre omhyggelig og troværdig person, så sanktioner af den karakter lød helt ude af perspektiv. Jeg reagerede ved at foreslå, at jeg kom med det samme, så vidt muligt sammen med en fotograf, for at dokumentere forløbet og prøve at få en forklaring på, hvad der var så farligt ved Laserdisken, at dens computere skulle beslaglægges.

Vi var netop for ikke så længe siden begyndt at lave tv-nyheder på NORDJYSKE på det tidspunkt, så jeg håbede på også at få en tv-fotograf med - også fordi vi så kunne udsende nyheden allerede samme dag i stedet for at måtte vente til næste morgens avis.

Jeg fik en fotograf, Grete Dahl, med det samme - og vi hastede ud af døren og var inde ved Laserdisken på under 10 minutter, begge meget obs på situationen - det er usædvanligt at have muligheden for at være så tæt på en nyhed, mens den sker, og det er i sig selv en særlig omstændighed, at både retsvæsen og to parter er aktive på stedet og i forløbet.

Jeg besluttede sammen med fotografen at lade som ingenting og bare gå ind i butikken, som om den var almindeligt åben. Vi kunne ret beset heller ikke vide andet. Fotografen gjorde sig klar til at tage fastbilleder og optage tv, mens jeg gik op til disken for at få kontakt med Hans Kristian - men han var optaget bagude i kontoret. I stedet henvendte jeg mig til en af hans folk, der stod sammen med en yngre mand uden hår, iført jakkesæt. Jeg præsenterede mig som journalist fra NORDJYSKE. Den yngre mand svarede, at han var advokat for FDV, Lars Segato, og jeg spurgte, om det var rigtigt opfattet af mig, at der var tale om en ransagning og beslaglæggelsesforretning. Lars Segato svarede, at der var en fogedforretning i gang og sagde, at jeg og fotografen skulle forlade butikken. Jeg spurgte så, hvad hans rolle var, siden han mente at kunne smide os ud, selv om vi var blevet tilkaldt af butikkens indehaver. Segato gentog, at jeg ikke havde noget at gøre her og at der ikke måtte fotograferes - og sagde så, at jeg bare kunne spørge fogeden. Han viste mig hen til hende - en dame, der sad på en stol eller taburet indenfor døren med et chartek eller en mappe på

knæene, mørkhåret og i mørkt tøj.

Jeg gik hen til hende og præsenterede mig igen, denne gang med pressekortet i hånden. Hun så ikke på det, men så mig ind i øjnene, idet hun sagde: Her er ikke adgang for pressen, vi er i gang med en fogedforretning. Jeg sagde: Men det er vel ikke noget, der ikke tåler offentlighedens lys.

Hun svarede en anelse skarpt: Når fogedforretningen kører, er lokalerne her at betragte som en retssal, og her afgør retten hvem, der har adgang. Jeg skal bede jer forlade lokalet.

Da jeg gjorde mine til at tøve og protestere endnu engang, trak min fotograf mig i armen og sagde: Kom vi går nu.

Da vi kom ud, sagde fotografen: Det er Dorete Bager nede fra retten. Det er hende, der er foged. Hvis du var blevet ved, kunne hun formentlig have knaldet dig for foragt for retten.

Jeg sagde så, at vi vel i hvert fald ikke kunne forhindres i at filme og fotografere udenfor, så Grete tog billeder af facaden og lavede derefter en optagelse af mig, der stod foran døren ind til butikken og improviserede en speak i stilen: "Filmbutikken Laserdisken blev i dag uden varsel lukket på grund af en fogedforretning i forbindelse med endnu et angreb mod forretningen fra Foreningen af Danske Videogramdistributører. Herinde bag den lukkede dør bag mig, er fogedforretningen i fuld gang, efter at NORDJYSKEs medarbejdere for et øjeblik siden blev bortvist fra lokalet af fogeden under henvisning til, at butikken nu var forvandlet til en retssal."

Det var vigtigt for mig at have noget med hjem, vi kunne sende i tv, men da vores tv-redaktion havde set det igennem, blev det besluttet at det var ubrugeligt på grund af min meget beskedne erfaring med, hvordan man optræder foran et kamera. Jeg protesterede - men efter at have gennemset det, måtte jeg give dem ret. I stedet satte jeg mig ned for at skrive en artikel om det passerede efter at have orienteret nyhedschefen om, hvad jeg havde på vej. Han satte plads af til en hel side i lyset af den drastiske fremgangsmåde, fogedretten havde valgt at medvirke i - og også i lyset af, at vi på avisen har dækket de mange angreb på Laserdisken ganske tæt.

Efter et stykke tid ringede Hans Kristian Pedersen igen og spurgte, hvor vi var blevet af. Han havde haft sin opmærksomhed på fogedforretningens interesse for butikkens computere, så han havde ikke set, at vi var gået. Jeg fortalte, at Dorete Bager havde smidt os ud, inden jeg havde fået kontakt med ham og fik endnu engang bekræftet, at det gjaldt beslaglæggelsen af computerne. Han fortalte også, at han havde fået lov at beholde computerne og i stedet lade filerne kopiere,

så hans forretning ikke skulle være tvunget til at lukke på stedet. Han var meget overrasket over, hvor stor magt FVDs advokat havde i forløbet - og han var tydeligt chokeret over, at retten havde tvunget ham til at udlevere alle filer fra sine forretningscomputere til FVD, som jo rettelig er hans konkurrent på det forretningsmæssige plan, ikke bare modstander i en meget langvarig strid om retten til at forhandle filmmateriale.

Længere kom vi ikke på det tidspunkt - han var fortsat meget optaget af, hvad fogeden og hendes folk lavede i hans forretning - og jeg havde en deadline at overholde og en ikke helt ukompliceret artikel at gøre færdig.

En hel del senere, mens jeg så småt var ved at holde en sen fyraften, ringede Hans Kristian Pedersen så igen. Han fortalte om, hvad der var sket siden - også om, at Lars Segato havde forlangt, at en lang række af Laserdiskens film skulle beslaglægges, fordi de ikke opfyldte de betingelser, FDV havde fastsat. Han fortalte også om, hvordan beslaglæggelsen af de mange film var foregået, også at advokaten fra videobranchen ikke engang selv kunne udpege, hvilke film, der skulle beslaglægges. Da han så fortalte, at Dorete Bager havde foreslået, at Hans Kristian Pedersen selv og hans egne folk kunne sortere filmene ud, og at de oven i købet havde gjort det, sagde jeg til ham, at man også kan være for medgørlig. "Jeg ville da have ladet hende syde i sit eget fedt. Hvis de ikke engang er professionelle nok til at udføre deres arbejde, skulle de måske finde noget andet at lave", var min kommentar. Men han havde været træt af det hele og ville gerne have dem ud, så arbejdet kunne komme i gang igen. Da fogeden havde set, hvor meget de beslaglagte film fyldte, havde hun oven i købet fået den ide, at Laserdisken selv kunne opbevare dem under beslaglæggelsesperioden. Også det havde HKP sagt ja til, og også det sagde jeg til ham, at jeg fandt helt urimeligt medgørligt. "Lad dem da selv ligge og rode med alle de film, det kan da ikke være din opgave", sagde jeg.

Men HKP mente nu ikke, det kunne skade at opføre sig ordentligt, og det burde han vel for så vidt også have haft ret i."

Anders Hjulmand

"På give foranledning skal jeg herved bekræfte, at jeg telefonisk blev kontaktet af retsassessor Dorethe Bager den 29. november 2005 i forbindelse med at Dorethe Bager var i en udgående fogedforretning. Jeg meddelte, at jeg sad i et bestyrelsesmøde og ikke kunne møde uden varsel i det aktuelle fogedretsmøde. Jeg foreslog Dorethe Bager, at der blev afholdt et retsmøde senere på dagen, men dette var åbenbart ikke en mulighed.

Jeg kan bekræfte, at jeg ikke nærmere blev gjort bekendt med, at sagen var anlagt mod Laserdisken ApS og ikke mod Hans Kristian

Petersen personligt.

I øvrigt erindrer jeg ikke, at jeg er blevet forespurgt i forbindelse med en indgået aftale om at filmværkerne skulle fjernes fra rekvisiti hylder, og således at de ikke måtte forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus.”

Per Christensen

”På foranledning af Hans Kristian Pedersen, Laserdisken skal jeg i det følgende redegøre for enkelte forhold vedrørende de begivenheder, der behandles i to ovenfor nævnte sager:

Den 30. november 2005 (dagen efter fogedforretningen) blev jeg orienteret om og talte med Hans Kristian Pedersen om begivenhederne den foregående dag herunder den bevissikring og beslaglæggelse, som var blevet gennemført.

Hans Kristian Pedersen gav overfor mig udtryk for, at han troede at sagen var afsluttet, og at han ikke havde mulighed for at protestere mod den foretagne bevissikring og beslaglæggelse. Jeg redegjorde ved den lejlighed for, at der i henhold til retsplejeloven var mulighed for, at fogedforretningen kunne kæres, hvilket overraskede Hans Kristian Pedersen. Endvidere kunne jeg oplyse Hans Kristian Pedersen om, at det bevissikrede materiale ikke var udleveret til rekvirenten end nu, hvilket Hans Kristian Pedersen troede allerede var sket.

Hans Kristian Pedersen bad mig om at kontakte fogedretten og Dorete Bager for at finde ud af, om det bevissikrede materiel (regnskabsmaterialet) var udleveret til rekvirenten, eller om det var i forvaring hos fogedretten.

Hans Kristian Pedersen oplyste over for mig, at han helst ville undgå selv at tale med Dorete Bager, fordi han stadig var så vred, at han var bange for at sige noget, han efterfølgende ville fortryde.

På denne baggrund sendte jeg den 1. december 2005 en telefax til fogedretten. Jeg ønskede fogedrettens bekræftelse på, at regnskabsmaterialet ikke var udleveret til rekvirenten. Jeg talte med Dorete Bager pr. telefon den 2. december 2005. Under vores samtale fortalte Dorete Bager mig, at hun under fogedforretningen ikke havde tillagt de af Hans Kristian Pedersen fremlagte bilag (brev til rekvirentens medlemmer og Østre Landsrets henvisningskendelse) betydning. Dette var begrundet i, at fogedforretningen ikke gav mulighed for en egentlig bevisførelse, og at hun derfor ikke ville/kunne forholde sig til bilag som blev fremlagt under fogedforretningen. Dorete Bager gav dog også udtryk for, at de to bilag naturligvis kunne og burde fremlægges under justificationssagen, idet de meget vel kunne få betydning for sagens resultat. For så vidt angår filmene, var der på daværende

tidspunkt ikke tvivl om, at filmene var beslaglagt, men at det var af praktiske årsager, at filmene blev opbevaret hos Hans Kristian Pedersen.

Jeg orienterede derefter Hans Kristian Pedersen via e-mail, der er fremlagt i sagen som bilag 12, ekstraktens side 42.

Den 9. december 2005 afholdt jeg et møde med Hans Kristian Pedersen for at drøfte fogedrettens kendelse, som Hans Kristian Pedersen netop havde modtaget. Forud for mødet havde Hans Kristian Pedersen pr. e-mail fremsendt den som bilag J2, ekstraktens side 43 fremlagte dagsorden, som dannede rammen om det vi drøftede på mødet.

På dette møde bemærkede Hans Kristian Pedersen og jeg for første gang, at Laserdisken ApS var angivet som rekvisitus. Dette undrede os, men vi drøftede det ikke nærmere på daværende tidspunkt.

Den 18. januar 2006 talte jeg med Hans Kristian Pedersen angående det svar, han havde fået fra min kollega, advokat Casper Nørgaards pr. e-mail samme dag (fremlagt som bilag M2, ekstraktens side 46-47). Advokat Casper Nørgaards skrivelse var et svar på Hans Kristians e-mails til mig fra den 4. og 10. januar 2006 (fremlagt som bilag L2, ekstraktens side 45).

Hans Kristian spurgte mig under samtalen, om den præcise forskel på hans personlige virksomhed og anpartsselskabet, og hvilken betydning det havde eller ville kunne få, at anpartsselskabet fejlagtigt var anført som rekvisitus. Jeg turde på daværende tidspunkt ikke forudsige, hvordan retten ville forholde sig til dette, men jeg sagde til ham, at det ville være korrekt at gøre retten opmærksom på fejlen i svarskriftet.”

Morten Dam Madsen

”I perioden 2001-2006 var jeg webudvikler og IT-medarbejder i Laserdisken. I sidste del af perioden studerede jeg ved siden af mit arbejde.

Den 29. november 2005 var min fridag. Jeg var midt i et gruppearbejde med studierne, da jeg modtog et opkald fra min chef, Hans Kristian Pedersen. Han informerede mig om rettens tilstedeværelse i butikken og bad mig om at komme ind i forretningen med det samme for at hjælpe rettens IT-sagkyndige, for ellers var der risiko for, at retten ville tage vores computer.

Da jeg ankom til forretningen, blev jeg sat i forbindelse med denne IT-sagkyndige, og jeg hjalp ham med at kopiere regnskabsoplysninger efter FDVs advokat Lars Segatos instruktioner. Efter rettens folk havde forladt forretningen lavede jeg en liste over de titler, der nu var

blevet “ulovlige”, så de titler kunne fjernes fra butikken. Jeg lavede derefter en tilsvarende liste til butikken i København.

Jeg bekræfter, at jeg udarbejdede “forbudt-programmet”, som det er beskrevet i vidneerklæringen til Vestre Landsret (fremlagt som bilag B3, ekstraktens side 111-112). Det er de heri beskrevne relationer, der gjorde det muligt for mig at fremstille lagerlisten over de nu “ulovlige” film.”

David Bjerre

”Jeg har været ansat i Laserdisken siden juni 1996. Fra 1. marts 2002 til 31. december 2011 var jeg daglig leder af Laserdisken i København. Efter 1. januar 2012 er jeg fortsat som filmmedarbejder med hovedansvar for indholdet på hjemmesiden www.laserdisken.dk. Jeg står blandt andet for registrering af nye amerikanske, engelske og danske udgivelser.

Som en del af arbejdet holder jeg øje med nye biografpremierer, både i Danmark og i udlandet. Jeg gennemgår amerikanske og engelske DVD forhandlers websites for at finde nye udgivelser og supplerer med information fra adskillige internationale nyhedswebsites.

Jeg er producer og vært på en ugentlig podcast om DVD udgivelser og film (www.dobbeltdk.dk). Jeg er ansvarlig for et website om Oscar-prisen (www.big-o-ciuiz.com). Jeg skriver en blog om film (www.singlemindedmovieblog.blogspot.dk), har skrevet for Filmårbogen og skriver Blu-ray anmeldelser for et amerikansk website(www.dvdsnapshot.com).

REGISTRERING AF DANSKE DVD UDGIVELSER

Arbejdet består af 3 dele:

1) Leverandør listen

Hver uge hentes en liste over nye udgivelser fra vores leverandør. Denne gennemgås og titlerne registreres i Laserdiskens EDB system.

2) Gennemgang af distributørernes websites

I det omfang vi har adgang til dem, gennemgås de enkelte danske DVD distributørers websites for information om nye danske DVD udgivelser.

3) Gennemgang af konkurrenters website

Jeg gennemgår også flere konkurrenters website, for at sikre, at ingen titler bliver overset og for at fylde hullerne i informationen fra distributørernes websites.

(i forhold til vidneforklaringen til Vestre Landsret er der sket det, at videbranchen fagblad HE+ Videotrailererne ikke længere udgives)

Generelt:

Hver DVD udgivelse bliver registreret med oplysninger om den danske distributør. Titler med komplet information bliver tilgængelige på Laserdiskens website. Titler, der mangler væsentlige oplysninger f.eks. pris, bliver oprettet i Laserdiskens interne system, men uden at de kan ses på Laserdiskens hjemmeside. Begge typer titler indgår i "forbudt programmet", der køres efter hver gennemgang. Det sker som minimum to gange om ugen.

Biografpremierer iagttages med henblik på manuelt at markere amerikanske DVD udgivelser som "forbudt", hvis filmene vises i biografen, idet det forventes, at Hollywood film, der får biografpremiere i Danmark, senere vil blive udgivet på dyd i Danmark.

RAZZIAEN DEN 29. NOVEMBER 2005

Kenn T. Andersen, var alene i butikken, da razziaen startede. Han var ikke glad for at håndtere situationen alene. Han lukkede butikken og tilkaldte mig. Da fogeden var gået, hjalp jeg Kenn med at fjerne de importerede film, så butikken kunne åbne igen den næste dag.

- 1) Vi fjernede øjeblikkeligt ALLE amerikanske og koreanske udgivelser fra hylderne.
- 2) Senere gennemgik vi filmene igen efter de lister, Morten havde udarbejdet. Vi satte derefter de specialir5orterede film tilbage på hylderne, mens de nu "forbudte" blev pakket kasser, som efterfølgende blev sendt til Aalborg."

Niels Ole Pedersen

"Jeg er butiksassistent og indkøber i Laserdisken, hvor jeg har arbejdet siden 1987. Det er mig, som tager mod de forskellige sælgere og repræsentanter, og jeg var med til at drøfte parallelimporten med Jan Delff Andersen, der repræsenterede Paramount.

Jeg kan bekræfte, at vi indgik en "gentleman's agreement" om at overholde de danske udgivelsesdatoer, hvis de var forskellige fra de amerikanske, men derudover havde Paramount ikke noget imod, at vi parallelimporterede.

Salget af 101 Dalinatians II

Som alle medarbejdere i Laserdisken var jeg klar over forbuddet mod parallelimport. Jeg var også klar over, at 101 Dalmatians II var blandt de film, der var blevet beslaglagt, og som blev opbevaret i Laserdiskens kælder.

Det er mig, der valgte at sætte filmen til salg. Det gjorde jeg efter forgæves at have søgt at købe den danske udgave. Vores leverandør på det tidspunkt meddelte, at filmen var udgået og ikke kunne skaffes

mere. Så mente jeg ikke, at der var tale om parallelimport, og jeg satte filmen til salg.”

Jørn E. Hansen

”Undertegnede har været revisor for Hans Kristian Pedersen og Laserdisken fra 1984 til 2005. Revisor Jakob Christensen har været medarbejder fra 1997 til 2012 og har deltaget i regnskabsudarbejdelse og revision.

I 1999 blev Laserdisken ApS stiftet for at sikre, at forretningen med salg af videofilm kunne fortsætte uanset udfaldet af de på det tidspunkt verserende sager imod Hans Kristian Pedersen personligt.

I forbindelse med oprettelsen husker jeg klart, at Hans Kristian Pedersen blev pålagt at informere alle samhandelspartnere om selskabsdannelsen og i den forbindelse få trykt nye fakturablanketter samt kuverter og brevpapir, så ingen kunne være i tvivl om, hvem de handlede med. Det skulle klart fremgå, at det var et ApS ligesom SE-nummeret (21 73 05 99) skulle vises.

Hans Kristian Pedersen indgik i 2003 et forlig med Foreningen af Danske Videogramdistributører. Det var herefter ikke nødvendigt at anvende selskabsformen med dens ekstra administrative opgaver og udgifter, hvorefter driften igen fra 1. juli 2004 overgik til Hans Kristian Pedersen personligt.

Jeg er forelagt bilag 2, 3 og 4 med print fra Laserdiskens hjemmeside samt en faktura fra 15. juli 2005. Det fremgår ikke nogen steder, hverken på hjemmeside eller faktura, at Laserdisken skulle være et ApS. Ordet forekommer ikke et eneste sted. Derimod fremgår Laserdiskens CVR-nr. (10 19 42 45) tydeligt. Af virksomhedsregisteret fremgår det, at CVR-nr. 10 1942 45 er en enkeltmands-virksomhed.”

Peter Risby Hansen

”Undertegnede — der i 2004 fungerede som redaktør og udgiver af specialmagasinet “Alt om DVD” og p.t. arbejder som konsulent og tekstforfatter/oversætter for SBS TV: Kanal 4, Kanal 5, 6’eren og 7’eren, samt er tidligere redaktør af Filmårbogen og bidrager til Gyldendals Filmleksikon — har benyttet mig af release oversigterne fra Laserdisken via adgang til Laserdiskens interne intranet, kaldet Lasernet, til bl.a. magasinerne “Alt om DVD” og “HD Magasinet”.

Det skyldes at Laserdisken til eget formål registrerer de danske udgivelser. Jeg har fundet, at Laserdiskens lister giver et autoritativt og fuldt dækkende overblik over periodens dvd-udgivelser med relevante oplysninger om de pågældende udgivelser, herunder angivelse af distributør og oprindelsesland.

Desuden har en af mine løbende konsulentopgaver bestået i at holde mig orienteret om filmudgivelsernes evt. danske biograf- eller videotitler, en opgave hvor jeg flere gange ugentligt benyttede mig af de informationer, man finder på sitet www.laserdisken.dk, der rummer en omfattende og fuldt dækkende oversigt over nye dvd-udgivelser, disses evt. danske titler, tekstning samt dansk/udenlandsk distributør. Jeg benytter fortsat Laserdiskens hjemmeside som reference i forbindelse med udarbejdelse af artikler og pressemeddelelser.”

Jakob Christensen

”Jeg kan huske, at jeg gennem min ansættelse som revisor ved Revisionsfirmaet Jens Mølgaard (senere Dansk Revision Aalborg) i foråret 1999 første gang drøftede Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen med min daværende kollega ved revisionsfirmaet Jørn E. Hansen. Vi drøftede muligheden for overdragelse af Laserdiskens aktivitet til et anpartsselskab for at sikre fremtiden, såfremt den verserende retssag mellem Laserdisken v/1-Ians Kristian Pedersen og Foreningen af Danske Videogramdistributører ville få økonomiske konsekvenser for Hans Kristian Pedersen.

Anpartsselskabet Laserdisken ApS blev stiftet, og at det blev besluttet at overdragelsen af aktiviteten til det nystiftet Anpartsselskab skulle ske pr. 1. juli 1999.

Denne overdragelse blev i efteråret 1999 udtaget til kontrol ved SKAT, hvor alt materiale vedrørende overdragelsen blev indkaldt. Overdragelsen blev godkendt af SKAT uden en eneste anmærkning.

I 2004 efter at sagen mellem Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen og Foreningen af Danske Videogramdistributører var afsluttet, blev det besluttet at flytte aktiviteten tilbage til personlige virksomhed Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen, da der ikke længere var nogen økonomisk risiko forbundet med driften. Overdragelsen fandt sted den 1. juli 2004 fra anpartsselskabet LaserdiskenApS til den personlige virksomhed Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen.

Den personlige virksomhed har eksisteret sideløbende med anpartsselskabet. Skatteankenævnetfastslog i en kendelse, at virksomhedsordningen kunne opretholdes.

I forbindelse med afslutningen af årsregnskabet 2005 for såvel Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen og Laserdisken ApS i begyndelsen af januar 2006, drøftede jeg opløsning af Laserdisken ApS med Hans Kristian Pedersen og betydningen af den anlagte sag mod Laserdisken ApS. Jeg forklarede forskellen på en personlig drevet virksomhed og et selskab. Jeg udleverede i den forbindelse materiale vedrørende aktie- & anpartsselskabsret til Hans Kristian

Pedersen.

I samme forbindelse orienterede Hans Kristian Pedersen om, at han havde haft store problemer med at melde virksomhedsskifte til PBS, da de havde krævet, at der blev oprettet helt nye aftaler med efterfølgende nyt oprettelsesgebyr og tilretning af hjemmeside.

Hans Kristian Pedersen forespurgte mig endvidere, om hvilke konsekvenser denne forskel mellem personlig drevet virksomhed og et selskab ville have i forbindelse med retssagen. Jeg bad ham i denne forbindelse om at kontakte hans advokat for at drøfte dette med ham, da jeg vurderede at han havde bedre grundlag for at vurdere den pågældende sag.

Det blev på baggrund af disse drøftelser besluttet, at udskyde opløsningen af Laserdisken ApS indtil der var afklaring omkring retssagen, selvom selskabet ingen aktivitet havde.”

Henrik Karl Nielsen

”Sagsøgte har bedt mig om at afgive forklaring som vidne under hovedforhandlingen af ovennævnte sager. Jeg har genopfrisket min hukommelse for så vidt angår de 4 specifikke forhold, som sagsøgte har henvist til, og jeg kan i den anledning anføre flg.:

1. Retsmødet i Fogedretten i Ålborg den 11. december 2006

Umiddelbart efter afslutningen af proceduren afsagde fogedretten (retsassessor Dorete Bager) kendelse for så vidt angår modparternes anmodning om bevissikring. Jeg påkærede straks denne til retsbogen og anmodede om, at kæren blev tillagt opsættende virkning. Retsassessor Dorete Bager afgjorde straks denne anmodning i modparternes favør, og det materiale, der var bevissikret af fogedretten den 29. november 2005 blev af retsassessor Dorete Bager fysisk udleveret til modparternes advokat Lars Segato med bemærkning om, at “nu har det ligget her længe nok”.

Under en pause undervejs i forløbet den 11. december 2006 havde modparternes advokat, Lars Segato, over for mig tilkendegivet, at det skyldes en “fuldmægtigfeji”, at fogedforretningen den 29. november 2005 var blevet gennemført mod Laserdisken ApS.

2. Drøftelser om rette sagsøgte på telefonmødet den 7. marts 2007

Efter fogedforretningen mod Laserdisken ApS den 29. november 2005 var der af Foreningen af Danske Videogramdistributører blevet udtaget justifikationsstævning på rekvirenternes vegne mod Laserdisken ApS, som jeg repræsenterede under et telefonmøde med Retten i Ålborg den 7. marts 2007.

Det var på det tidspunkt fra min side blevet problematiseret, at foged-

forretningen var gennemført i en sag anlagt med Laserdisken ApS som rekvisitus men de facto mod Hans Kristian Pedersens personligt drevne virksomhed.

På telefonmødet fremførte modparternes advokat Lars Segato den opfattelse, at Hans Kristian Pedersen personligt måtte anses som indtrådt i justifikations sagen som sagsøgt. Retten i Ålborg (dommer Henrik Bjørnager Nielsen) oplyste, at han havde været samt lige processkrifter igennem uden at kunne finde dokumentation for, at Hans Kristian Pedersen var indtrådt i sagen, og yderligere diskussion af spørgsmålet blev overflødig efter at retten bemærkede, at det "ifølge retsplejeloven fremgår af stævningen, hvem der er sagens parter".

3. Drøftelser med advokat Lars Segato den 18. september 2007 om Laserdiskens "forbudt program"

Efter gennemførelsen af delforhandling af spørgsmålet om rette sag søgte den 18. september 2007 i sagen mellem Foreningen af Danske Videogramdistributører og Laserdisken ApS den 18. september 2007 drøftede Hans Kristian Pedersen og jeg med advokat Lars Segato det "forbudt program", som Hans Kristian Pedersen havde udarbejdet til sin virksomhed for at sikre, at der ikke blev foretaget import af film, hvortil der allerede var udgivelsesrettigheder til dansk rettighedshaver. Advokat Lars Segato tilkendegav som sin opfattelse, at programmet var virksomt til at undgå utilsigtet parallelimport af titler.

4. Telefonmødet den 22. december 2010

Jeg har repræsenteret Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen ved flere telefoniske retsmøder herunder ved det telefoniske retsmøde i ovennævnte sager den 22. december 2010. Forud for hvert telefonmøde har Hans Kristian Pedersen sendt mig en meget præcis instruks og afgrænsning af mit opdrag.

Jeg har aldrig fået mandat til at tilkendegive, at sagerne "grundlæggende drejer sig om, hvorvidt der ulovligt er importeret film eller ej og i forbindelse hermed om sagsøgeren er rette sagsøger", og jeg har følgelig ikke udtrykt enighed med Foreningen af Danske Videogramdistributørers advokat om dette spørgsmål."

Bent Rasmussen

"1. Baggrunden for min vidneerklæring

1. september 1990 tiltrådte jeg som direktør for Esselte Video AIS, der var et datterselskab i Esselte koncernen. Jeg rapporterede til Esselte Videos hovedkontor i Stockholm, der styrede aftaler om distribution af film på videomarkedet i Sverige, Norge, Finland, Danmark og Holland, hvor der i hvert land var et datterselskab. Det drejede sig bl.a. om filmtitler fra Paramount og Universal Studios. Aftalen vedrørende titler fra de to filmselskaber var indgået med CIC Video, som var de to filmselskabers fælles distributionsselskab.

Esselte indgik en aftale med CIC Video om at overtage Esselte Videos aktiviteter inden for videodistribution af alle titler fra Paramount og Universal Studios. Det blev aftalt, at jeg skulle medvirke til omorganisering af aktiviteterne og overgik til ansættelse i CIC Video fra 1. januar 1992. I februar 1993 blev jeg frigjort fra mine opgaver i CIC Video, fordi CIC ønskede en fælles skandinavisk ledelse med udgangspunkt i Göteborg. Jeg har ikke siden beskæftiget mig med videoranchen eller anden form for filmdistribution. Denne vidneerklæring handler derfor kun om perioden op til og i 1992.

2. Den økonomiske betydning af parallelimport for CIC Video
 CIC Video blev etableret i Danmark i 1992 som en filial af (det internationale) CIC Video, der var et interessentskab med Paramount og Universal Studios som interessenter. CIC Video i Danmark var således en integreret del af CIC Video (internationalt), og det spillede ingen afgørende rolle for CIC, om man tjente på sine rettigheder ved salg i det ene land eller i det andet. Da Laserdisken henvendte sig til os for at få at vide, om vi kunne tillade parallelimport af Paramount titler på laserdisks, drøftede vi sagen både internt i den danske virksomhed og med hovedkontoret. Netop fordi vi var overbevist om, at denne parallelimport ville medføre indtægter til CIC under alle omstændigheder, besluttede vi, at vi ikke ville lægge hindringer i vejen for Laserdiskens parallelimport. Det meddelte vi Hans Kristian Pedersen på et møde i virksomheden, som så vidt jeg husker, fandt sted en gang i foråret 1992.”

Mogens Vestergaard

"29. nov. 2005 var jeg ansat i Laserdisken og det var mig der ekspederede da fogedretten mødte op. Hvad jeg troede var en ”practical joke” viste sig at være alvor. Jeg hentede Hans Kristian Pedersen, som herefter tog over.

Vi blev af dommeren pålagt at indstille arbejdet. Dommeren forholdte sig herefter ret passivt og det virkede som om det var advokaten, der ”kørte showet”. De næste mange timer fulgte jeg den meget nysgerrige advokat rundt i alle hjørner og kroge af laserdisken.

Efter fogedforretningen blev det mit job at fjerne de parallelimporterede film fra hylderne efter en 16 siders findeliste, som Morten havde printet ud. Filmene blev fyldt i kasser og flyttet i Laserdiskens kælder – det tog hele natten! Da jeg var færdig kl. 07.40 skrev jeg en e-mail til Hans Kristian og tog hjem. Det er den e-mail, som er fremlagt som bilag G2, ekstraktens side 40.

Jeg kan bekræfte, at filmen ”101 Dalmatians II” var med på listens side 15, som er fremlagt som bilag J4, ekstraktens side 199. Da jeg genså listen genkendte jeg straks min håndskrift og specielle tegnsæt-

ning Fx: ?? ved spørgsmål. ”

Under hovedforhandlingen er der afgivet forklaring af Thomas Schultz, Jan Klarskov og Dorete Bager samt supplerende forklaring af Hans Kristian Pedersen, Morten Dam Nielsen og Jacob Axel Nielsen.

Thomas Schultz har forklaret, at han er markedingdirektør ved SF Film. ”SF” står for Svensk Filmindustri. Han var med til at starte firmaet for en del år siden. Han har de sidste 3 år været formand for Foreningen af danske Videodistributører.

SF Film repræsenterer FOX og MGM i Skandinavien. Andre distributions-selskaber som f.eks. Disney og Warner, har rettighederne til deres egne film. SF Film er en uafhængig distributør. De har f.eks. indgået aftale med Fox og betaler et stort up-frontfee, der er et minimums honorar også kaldet en minimumsgaranti. Ved betaling af up-frontfee opnår man distributionsretten i Skandinavien. Man skal der ud over betale royalties. Ved MGM betaler man ofte for én film. F.eks. James Bond. Ved at betale et up-frontfee, er de med til at finansiere filmen.

De betaler for retten til filmen i en periode. Så længe de har aftalen med Fox, har de rettighederne til de film, som Fox har rettighederne til. Når de kun har rettigheder til enkelte film, f.eks. James Bond, har de rettighederne i en 3-5 årig periode. Derefter forlænger de som regel aftalen i en ny periode. Han vil mene, at 60 % af deres film kommer fra generelle aftaler og 40 % af deres aftaler vedrører særlige film, hvor rettighederne er begrænset til en periode. De har som regel både retten til biograf, dvd og betalings-tv.

Der kan være danske undertekster på en film, der er produceret i USA. Han har set danske undertekster på film fra Australien. Der er forskel på regional-koder på dvd-afspillere, men man kan købe regionalfrie afspillere.

For Fox's vedkommende har SF Film retten til at sælge alt, som Fox udgiver. Den dag, hvor dvd'en skal udkomme, er typisk noget tid efter premieredatoen i USA. I Danmark har man ”vinduer”, som betyder, at der skal gå et vist stykke tid fra en film har haft biografpremiere, og til den kan sælges på dvd. Vinduet i dag fra biografpremieren til en dvd kan sælges er 122 dage. Derefter er der et vindue til betalings-tv, og først derefter kan filmen vises på almindeligt tv. For år tilbage var vinduet 2 år fra biografpremiere til videoudgivelsen. I 2005 var vinduet minimum 6 måneder. Hvis filmene udkommer på dvd og i biografen samtidig, kan det skade biograf-salget.

Parallelimport påvirker hans forretning på den måde, at han går glip af salg. Der kan også være problemer med, at dvd'en kommer, mens filmen stadig går i biografen. Butikkerne mister respekten for releasedatoer og hele markedsføringen er baseret på, at filmene først kan sælges fra en bestemt dato. Minimumsgarantien bliver ikke mindre af, at de sælger færre film på grund af parallelimport, og det kan have store økonomiske konsekvenser for dem, at der parallelimporteres. De kan ikke sælge filmen i samme omfang

som forudsat, hvis dem, de sælger til, har set filmene i forvejen.

Nogle af filmene har store markedsføringsudgifter. Man bruger omkring 15 % af den forventede omsætning på markedsføring. De planlægger markedsføring lang tid i forvejen. Hvis filmen har været parallelimporteret, og luften derfor er taget ud af nyheden, vil de miste mange penge. Parallelimportøren vil nyde godt af deres markedsføring, som de ikke selv får noget ud af. Der er forskel på dvd-priserne alt efter, hvor lang tid filmen sælges efter de er frigivet til salg. De har forskellige priser for de forskellige kampagnerunder. Efter 12- 18 måneder sælges filmene for ned til 49 kr. Hvis det parallelimporterede eksemplar kan sælges billigere end deres film, er deres tab endnu større. Rettighedshaveren har fået deres penge f.eks. i USA, men det danske selskab har ikke fået dækket sine udgifter dækket og har ikke fået nogen fortjeneste. De får ikke betaling for det, der sælges i Danmark, som de ikke selv sælger.

De film, de sælger, er i næsten alle tilfælde de samme som de oprindelige filmværker. Man kan fravælge den danske undertekst, sådan at man får det oprindelige værk.

Foreholdt Hans Christian Pedersens brev af 12. februar 2003 og vidnets svar af 17. februar 2003, hvoraf fremgår, at SF Film forbyder parallelimport, har vidnet forklaret, at det er ham, der har skrevet under på brevet af 17. februar 2003. De er part i sagen, fordi der er enkelte af deres titler, der er blevet parallelimporteret og solgt. Han tænkte ikke på at kontakte Hans Christian Pedersen og sige, at han ikke levede op til sit tidligere løfte. SF Film er kommet ind i sagen via videogramforeningen.

Jan Klarskov Jensen har forklaret, at han er markedstingsdirektør ved Walt Disney Entertainment ApS. Han er ansvarlig for salg og marketing. De er en del af Walt Disney Company, som er deres moderselskab. De får filmene fra moderselskabet. De får uden undtagelse eneretten til distribution af alle Walt Disneys film i Danmark. De skal selv markedsføre filmene og sælge dem på det danske marked. Disney er en særlig markedsvarer, der betyder, at forældre kan lade børn se Walt Disney produktioner uden forældrene er til stede.

Filmene udkommer samtidig over hele verden inden for få dage eller uger. De laver ikke selv coveret til dvd'erne. Der er 3-4 forskellige forslag til cover, de kan vælge imellem.

Filmen 101 Dalmatinere er ikke på markedet hele tiden. De trækker de store titler tilbage fra markedet med mellemrum, indtil der er vokset en ny børnegeration op. De laver så en ny markedsføring. Den 10. januar 2014 udkommer f.eks. 101 Dalmatinere igen. De laver 3-4 kampagner, inden de lukker filmene ned igen. De vil ikke have Disney filmene i butikkernes udsalgskurve.

Foreholdt brev af 1. marts 2007 fra Anders Madsen fra ProShop, hvoraf fremgår, at 101 Dalmatinere var udgået af markedet i 2006, har vidnet

forklaret, at det er en del af deres strategi, at holde filmene tilbage.

Det er en katastrofe for dem, hvis deres film er parallelimporteret til Danmark inden deres releasedato. Hele deres markedsføringsstrategi falder fra hinanden, hvis en film er parallelimporteret og solgt før tid. De regner med en markedsføringsudgift på 1,5 mio. kr. på 101 Dalmatinere, når filmen skal relanceres til januar 2014. De har netop relanceret Løvernes konge og solgte flere end første gang, hvor filmen blev lanceret. De, der parallelimporterer, nyde godt af deres markedsføring. Hvis en parallelimporteret film sælges før releasedatoen er det en katastrofe for deres salg. Det forvirrer forbrugerne. Det er vigtigt, at forbrugerne helt klart ved, hvornår en film kan købes.

Når parallelimportøren har købt en film direkte i USA, vil det kun være selskabet i USA, der får betaling. De har andre budgetter end moderselskabet i USA. Deres budget lægges efter det, der skal sælges i Danmark.

Det værk, som sælges i Danmark, er det samme som det, der kan købes direkte i USA.

Når de lukker for salg af en film, har de ofte en kasse med overskydende film liggende. Dem bruger de i de tilfælde, hvor en privatperson ringer og beklager sig over, at filmen ikke længere kan skaffes, og vedkommendes eksemplar er gået i stykker. De kan så sende et nyt eksemplar til vedkommende pr. kulance. Når filmen er lukket ned, er den lukket ned. Det er hovedkontorets valg, om en film skal lukkes ned. Selvom de gerne ville sælge, må de ikke.

Foreholdt indholdet af brev af 12. februar 2003, hvor importørerne spørges, om de vil forbyde parallelimport af de film, de har rettighederne til, kan han ikke svare på, om det ikke var værd, at svare Hans Christian Pedersen, for det var før hans ansættelse.

Det er også et problem for dem, hvis der importeres fra EØS lande som f.eks. England, men det kan de ikke gøre noget ved. Skaden er ikke så stor, hvis der ikke er danske tekster på filmen. Firmaet ændrede i 2007 navn fra Buena Vista til Walt Disney. Navnet Buena Vista eksisterer endnu i visse sammenhænge.

Hans Kristian Pedersen har supplerende forklaret, at man ofte kan købe film med danske undertekster i England. De har solgt "Jagten" siden den 27. marts 2013, selvom den først udkom på dvd i Danmark i sidste uge. Laserdisken har netop haft premiere på Klokkeren fra Notre Dame på Blue-ray. Filmen er købt i England. Filmen er endnu ikke udgivet på Blue-ray af de danske distributører. Store film udkommer oftest samtidig verden over.

Han mener, at det er rettighedshaveren selv, der skal bestemme, hvornår en film udkommer. Det er selvmodsige, at de danske rettighedshavere siger, at de er rettighedshavere, når de ikke selv kan bestemme releasedatoen. Frem til 2005 spekulerede han ikke over, om filmens danske releasedato var

kommet, før han solgte den. Han stoppede i 2005 med at parallelimportere.

Dorete Bager er blevet foreholdt forbudsrekvisitionens påstand om beslaglæggelse i bevissikringssagen fra 2005. Hun har her til forklaret, at under bevissikringssagen, der er en civil ransagning, skulle filmene enten oplagres uden for laserdiskens bygning, eller der skulle findes en praktisk løsning, sådan at filmene kunne opbevares hos Laserdisken. Parterne aftalte, at filmene skulle fjernes fra hylderne og opbevares ved Laserdisken. Hun husker ikke, om Hans Christian Pedersen bad om lov til at returnere filmene til leverandøren under fogedforretningen. Hun ved ikke, hvem der fandt på, at filmene skulle blive i Laserdiskens lokaler, men det var ikke på fogedrettens foranledning.

Foreholdt sit brev af 2. december 2007 til advokat Lars Segato, har hun forklaret, at hvis hun skulle formulere brevet i dag, ville hun ikke bruge ordet: "beslaglæggelse". Der var ikke tale om beslaglæggelse.

Hun havde efterfølgende en samtale med advokat Per Christensen. Foreholdt indholdet af e-mail af 2. december 2005 fra advokat Per Christensen, til Hans Christian Pedersen, hvori han redegør for indholdet af en samtale, som advokaten har haft med vidnet, har vidnet forklaret, at hun ikke huske, om der blev talt om det, der fremgår af brevet. Ud fra hendes erfaring, vil hun aldrig turde gennemføre en bevissikringssag uden, at rekvisitus har haft lejlighed til at tale med en advokat. Under bevissikringssagen talte hun med advokat Per Christensen og vist også med advokat Anders Hjulmand. Det er ikke hendes opfattelse, at dvd'erne kun kunne sendes tilbage til leverandøren med fogedrettens samtykke.

Foreholdt fogedrekvisitionen i bevissikringssagen fra 2006, hvoraf fremgår, at der er påstand om beslaglæggelse, har vidnet forklaret, at når hun ikke reagerede på påstanden om beslaglæggelse, var det fordi, der allerede var en aftale mellem parterne i den første sag.

Foreholdt Hans Christian Pedersens "Korrektion til forklaring om salg af 101 Dalmatinere II Patch's London Adventure" af 12. december 2006, har vidnet forklaret, at hun ikke husker brevet. Hun vil aldrig lægge noget materiale til grund, der kommer efter et retsmøde.

Hun mener, at fogedforretningen i 2005 foregik efter bogen og blev udført efter bestemmelserne i retsplejeloven.

Jacob Axel Nielsen har supplerende forklaret, at han kan huske, at det var en stor sag. Hvis Hans Christian Pedersen tabte sagen, ville det være til fare for Hans Christian Pedersens virksomhed. Derfor anbefalede han Hans Christian Pedersen, at lægge virksomheden over i et selskab.

Morten Dam Madsen har supplerende forklaret, at formålet med "Forbudtprogrammet" er at registrere de film, det er forbudt at sælge. De registrerer distributører, og hvilke regioner de hører til. De har en liste over de selskaber, der har sagt nej til, at Laserdisken må sælge deres udgivelser. Det er kun dem, der specifikt har sagt nej til, at de må sælge filmene, de

register i edb-systemet. De sammenligner med lister over DVD-udgivelser, og kan på den måde markere de film, der er ulovlige at sælge. Han har en liste med distributører, der har sagt nej. Han har endvidere en liste over film fra de pågældende distributører. Tilsvarende amerikanske udgivelser vil blive markeret som ulovlige. Listen opdateres hver nat.

Parternes synspunkter

Ad FDVs påstand 1:

FDV har gjort gældende, at Hans Kristian Pedersen i svarskrift af 23. januar 2006 har erkendt at have parallelimporteret og solgt film fra lande uden for EØS, som FDV's medlemmer har rettighederne til. Han har således erkendt at have foretaget parallelimport men mener, at det var lovligt, fordi rettighedshaverne ikke eksplicit forbød parallelimporten.

Hans Kristian Pedersens erkendelse, af at der er foretaget ulovlig parallelimport, støttes af det skriftlige bevismateriale i sagen herunder lagerlister m.v. sikret i forbindelse med bevissikringsforretningen på forretningsadressen i Aalborg den 29. november 2005. Det fremgår heraf, at en ikke ubetydelig del af Hans Kristian Pedersens lager var titler, som FDV's medlemmer havde ophavsretten til, og at udvalgte dele af Hans Kristian Pedersens lager var filmværker, der var købt i USA, Hong Kong og Korea. Ved gennemgang af lagerlisterne og sammentælling af film, der var anført under feltet "antal", har FDV konstateret, at der på Hans Kristian Pedersens lager fandtes 5.679 film den 29. november 2005, der var importeret fra lande uden for EØS-samarbejdet.

Materialet viste bl.a., at Hans Kristian Pedersen i perioden 22. december 2002 til 29. november 2005 havde importeret og solgt 65.536 eksemplarer af film, der er importeret fra USA og 3.630 eksemplarer af film, der var importeret fra Hong Kong, dvs. i alt 69.166 eksemplarer. Aktiviteterne i Laserdisken ApS blev overdraget til Hans Kristian Pedersen pr. den 1. juli 2004. FDV har i forbindelse med optællingen til brug for denne sag alene beskæftiget sig med film, der er solgt efter den 30. juni 2004. Det drejede sig om i alt 34.845 film.

For at skære sagen til har FDV valgt alene at basere sit vederlags- og erstatningskrav på filmværker, som FDV har fremlagt dokumentation for, at FDV's medlemmer havde distribueret i Danmark. Dette medfører, at den fremlagte dokumentation og opgørelsen alene vedrører filmværker, der er udgivet på det danske marked af FDV's medlemmer. Dette uanset hvilken version af filmværket det drejer sig om. Tilskæringen af sagen medfører i realiteten, at FDV's medlemmers vederlags- og erstatningskrav, jf. nedenfor ad påstand 3, udelukkende angår Hans Kristian Pedersens parallelimport og ikke specialimport.

Ud over at film, der ikke faktisk blev distribueret i Danmark, holdes uden for optællingen, indgår filmværker, der er udgivet tidligere end 1995, ikke i optællingen, ligesom der vil være filmværker, som af forskellige grunde

ikke er medtaget på listerne, f.eks. fordi der ikke er overensstemmelse med Hans Kristian Pedersens titelangivelse og filmværkets egentlige titel.

Endvidere er Hans Kristian Pedersens lagerbeholdning holdt uden for optællingerne.

Sammenlagt indeholder materialet oplysninger om 517 forskellige filmværker, som Hans Kristian Pedersen har solgt 9.739 eksemplarer af i perioden 1. juli 2004 til 29. november 2005. Det er disse film og dette antal eksemplarer, denne sag er reduceret til at handle om. Opgørelsen, der fører frem til et salg på 9.739 filmeksemplarer, er ubestridt.

FDV har videre gjort gældende, at det kan lægges til grund, at Hans Kristian Pedersen ikke har erhvervet de omhandlede eksemplarer inden for EØS.

Ved Retten i Aalborgs dom af 5. marts 2008 (sag BS 76-5-2181/2005) i den parallelle sag mellem FDV og Hans Kristian Pedersens selskab Laserdisken ApS blev det konkluderet, at FDV's medlemmer havde rettighederne til "en større andel af de film", som fremgår af bevissikringsmaterialet, og at Hans Kristian Pedersens selskab havde "krænket FDV's medlemmers rettigheder" i form af parallelimport og salg af film. Dommen er retskraftig, idet Vestre Landsret den 8. december 2009 afsagde dom om afvisning af Laserdisken ApS's anke. Uanset, at dommen vedrører Laserdisken ApS og ikke Hans Kristian Pedersen personligt, bør domskonklusion tillægges betydning i nærværende sag.

FDV har på denne baggrund gjort gældende, at FDV har dokumenteret, at Hans Kristian Pedersen har krænket FDV's medlemmers rettigheder ved i strid med ophavsretslovens § 2, jf. § 19, til almenheden at have spredt eksemplarer af filmværker importeret fra lande uden for EØS.

For så vidt angår spørgsmålet om ophavsretslovens fortolkning har FDV i relation til Hans Kristian Pedersens afvisningspåstand gjort gældende, at FDV's påstand 1 er en sædvanlig anerkendelsespåstand, der har til formål at opnå en klar dom om, at Hans Kristian Pedersen har krænket FDV's medlemmers rettigheder, således som det er nærmere præciseret i påstanden. Det bestrides, at der ikke er en konkret og aktuel retstvist om, hvorvidt der er sket en ophavsretskrænkelse; det er det, sagen grundlæggende handler om. Påstand 3 om vederlag og erstatning er alene en konkret udmøntning af de økonomiske konsekvenser, såfremt FDV får medhold i, at der er sket en overtrædelse af ophavsretsloven. Det er en almindelig fremgangsmåde i en justifikationssag at have både en anerkendelsespåstand og en erstatningspåstand.

I forbindelse med retstvist om, hvorvidt Hans Kristian Pedersen har krænket FDV's medlemmers ophavsretsrettigheder, spiller fortolkning af ophavsretsloven en indlysende rolle.

FDV har i den relation gjort gældende, at det følger af ophavsretsloven, at når der som her gælder en eneret, kræver det en tilladelse (et samtykke) fra rettigheds-haveren, hvis en person handler inden for enerettens område; det

er altså ikke tilstrækkeligt for at kunne anse en handling for lovlig, at rettighedshaveren blot har undladt at nedlægge et forbud. Dette følger for så vidt angår parallel- og specialimport desuden specifikt af lovens forarbejder og andre udtalelser.

Ophavsretslovens § 19 indebærer således ikke en pligt for FDV's medlemmer til positivt at forbyde Hans Kristian Pedersen at importere og sælge konkrete film for at kunne håndhæve rettighederne; det er Hans Kristian Pedersen, der selv skal indhente det fornødne samtykke. Hans Kristian Pedersen må derfor selv afklare rettighedsspørgsmålet, før han foretager handlinger, der kolliderer med den ophavsretlige beskyttelse af filmene. Diverse udtalelser vedrørende parallelimport på en høring i forbindelse med implementeringen af et EU-direktiv ændrer ikke herpå. Det er Hans Kristian Pedersen, der skal sikre sig, at han har den fornødne tilladelse til at foretage parallelimport af film, hvortil FDV's medlemmer har de ophavsretlige enerettigheder.

Hans Kristian Pedersen har gjort gældende, at det reelle formål med FDV's påstand 1 er at sabotere en egentlig retlig undersøgelse omkring fortolkningen af ophavsretslovens § 19. Han ønsker ikke at medvirke hertil og har derfor i relation til FDV's påstand 1 valgt alene at nedlægge påstand om afvisning og ikke om frifindelse. Dette uanset, at det vil medføre, at retten, såfremt afvisningspåstanden ikke tages til følge, alene kan lægge FDV's fortolkning til grund for denne konkrete sag.

Til støtte for afvisningspåstanden har Hans Kristian Pedersen principalt gjort gældende, at påstanden er for upræcis til, at retten kan forholde sig til den. Det er ikke klart, om FDV mener, at Hans Kristian Pedersen overtræder meddelte forbud ved ufortrødent at fortsætte parallelimporten eller om påstanden implicit tager for givet, at FDV's særlige tilladelse er en forudsætning for lovlig parallelimport. Det principielle spørgsmål om ophavsretslovens fortolkning er endnu uafklaret, og derfor kan byretten ikke tage stilling til det uden at foregribe resultatet af den retlige undersøgelse, der autoritativt afklarer dette.

Hans Kristian Pedersen har subsidiært gjort gældende, at påstanden ikke er operativ. Den ændrer ikke retsforholdet mellem parterne. En dom afklarer således ikke, hvordan parterne skal agere i fremtiden.

Hans Kristian Pedersen har mere subsidiært gjort gældende, at der ikke eksisterer en aktuel tvist mellem parterne, idet faktum er, at al parallelimport af FDV's udgivelser har været indstillet siden 2005. Påstanden har alene karakter af et anbringende til støtte for erstatningspåstanden. FDV har ikke påvist en fornøden retlig interesse i en særskilt påkendelse af dette anbringende, der under alle omstændigheder er uden betydning, fordi de erstatningsretlige betingelser ikke er opfyldt.

Sammenfattende har Hans Kristian Pedersen gjort gældende, at påstanden reelt er et anbringende til støtte for påstanden om erstatning, at påstanden er uklar og ikke ændrer retsstillingen mellem parterne, at der ikke eksisterer en

aktuel tvist, der nødvendiggør en stillingtagen til påstanden, og at FDV herefter ikke har den fornødne retlige interesse i en særskilt bedømmelse af påstanden.

Vedrørende spørgsmålet om fortolkning af ophavsretslovens § 19 har Hans Kristian Pedersen henvist til sit skriftlige procesindlæg ”Sagsøgtes proces skrift vedr. betydningen af ophavsretslovens fortolkning”.

Ad FDV's påstand 2.

FDV har gjort gældende, at det af fogedretten den 19. januar 2007 nedlagte forbud, der er stadfæstet af Vestre Landsret den 8. oktober 2007, er lovligt nedlagt og forfulgt.

FDV har nærmere anført, at der forud for disse afgørelser, den 29. november 2005, var blevet nedlagt fogedforbud, ved Fogedretten i Aalborg, mod Laserdisken ApS. Det forbud blev stadfæstet af Vestre Landsret ved kendelse af 14. september 2006. Da Laserdisken ApS ikke længere eksisterede som virksomhed, blev justificationssagen om fogedforbuddet mod dette selskab hævet. I den oprindelige forbudssag mod Laserdisken ApS blev det gjort gældende, at Hans Kristian Pedersen personligt var omfattet af fogedforbuddet af 29. november 2005, men for at undgå tvivl blev der indgivet en ny begæring rettet mod Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen. Dette førte til et nyt forbud overfor Hans Kristian Pedersen personlig. Dette fogedforbud blev nedlagt med rette, eftersom betingelserne i retsplejelovens §§ 642 og 643 var opfyldt.

For så vidt angår spørgsmålet om retskrænkelser har FDV henvist til bemærkningerne ad påstand 1. Det er almindeligt anerkendt i litteratur og retspraksis, at fogedforbud er et vigtigt instrument ved krænkelser af ophavsrettigheder og andre immaterialretligheder. Hans Kristian Pedersens manglende vilje til at efterkomme det forbud, der blev nedlagt den 29. november 2005, manifesterede sig ved, at Hans Kristian Pedersen ufortrødent fortsatte salget af parallelimporterede dvd-film. Hans Kristian Pedersen tog direkte stilling til spørgsmålet om at fortsætte det krænkende salg, da han ved brev 2. oktober 2006 meddelte retten, at han ikke anså sig bundet af det nedlagte fogedforbud. Tilsvarende blev meddelt i brev fra Hans Kristian Pedersen dateret den 25. september 2006. Følgelig antog FDV, at Hans Kristian Pedersen agtede at fortsætte det ulovlige salg af dvd-film. For god ordens skyld foretog FDV derudover et prøve køb den 7. december 2006 af filmen ”101 Dalmatians II – Patch's London Adventure” og påviste derigennem Hans Kristian Pedersens faktiske fortsatte salg af film i strid med FDV's medlemmers rettigheder, idet FDV's medlem Walt Disney Studios Home Entertainment A/S har rettighederne til det pågældende filmværk, der var udgivet på det danske dvd-marked af FDV's medlem. Således er det dokumenteret, at Hans Kristian Pedersen handlede i strid med FDV's medlems rettigheder ved at importere, udbyde og sælge filmen. Salget i december 2006 understreger, at det var nødvendigt at nedlægge et fogedforbud over for Hans Kristian Pedersen, jf. retsplejelovens § 642, nr. 2.

Hans Kristian Pedersen har gjort gældende, at betingelserne i retsplejelovens § 642, nr. 2, ikke er opfyldt, uanset hvordan ophavsretsloven fortolkes.

Han har nærmere anført, at FDV i forbudsrekvisitionen har anført, at fogsedsagen blev anlagt for at fjerne enhver tvivl om, at Hans Kristian Pedersen var omfattet af forbuddet mod Laserdisken ApS. Det spørgsmål blev reelt afgjort da FDV's advokat i et brev til retten i Aalborg den 28. marts 2007, tiltrådte, at alene Laserdisken ApS var part i sagen. Et forbud kan ikke begrundes med, at Hans Kristian Pedersen nægter at følge fogedrettens påbud, der især vedrører værker, FDV ikke har rettigheder til. FDV har ikke for fogedretten påvist et grundlag for at antage, at Hans Kristian Pedersens foranstaltninger til at undgå meddelte forbud, ”forbudtprogrammet”, er utilstrækkelige.

Sammenfattende har Hans Kristian Pedersen gjort gældende, at FDV har erkendt, at Hans Kristian Pedersen ikke er omfattet af forbuddet mod Laserdisken ApS, at Hans Kristian Pedersen allerede den 12. februar 2003 lovede de enkelte FDV medlemmer, at han ville respektere meddelte forbud, og at han siden har overholdt dette løfte via anvendelsen af ”forbudtprogrammet”.

Ad FDV's påstand 3

FDV har gjort gældende, at FDV's medlemmer har krav på vederlag og erstatning som følge af Hans Kristian Pedersens ulovlige aktiviteter, jf. ophavsretslovens § 83, stk. 1 og 2.

FDV har videre gjort gældende, at Hans Kristian Pedersen har handlet culpøst, og at principper om tabsbegrænsningspligt ikke kan føre til bortfald eller nedsættelse af erstatningen. Forløbet af høringen i Folketingets Kulturudvalg i 2002 og indholdet af diverse korrespondance i den mellemliggende periode frem til bevissikrings- og fogedforbudsbeğæringen i 2005 ændrer ikke herpå.

FDV har om kravets størrelse gjort gældende, at det rimelige vederlag i henhold til retspraksis, jf. bl.a. Vestre Landsrets dom i UfR 2005 side 60, passende kan fastsættes til 70 kr. pr. solgt film. Ud fra en gennemsnitsbetragtning svarer dette beløb til det dækningsbidrag, FDV's medlemmer ville have opnået, såfremt Hans Kristian Pedersen lovligt havde købt filmene af FDV's medlemmer. Det mistede vederlag er for de danske filmdistributører det samme ved ulovlig parallelimport som ved piratkopiering.

FDV's medlemmers vederlagskrav kan herefter opgøres på baggrund af 9.739 solgte filmeksemplarer á 70 kr. i alt 681.730 kr.

FDV's medlemmer har desuden krav på erstatning. Det er ikke muligt at dokumentere det konkrete tab, som FDV's medlemmer har lidt, hvorfor dette må fastsættes skønsmæssigt af retten ud fra en helhedsvurdering af alle relevante elementer. Højesteret har i UfR 2011 side 1736 afvist, at erstatningen i ophavsretssager kan beregnes i forhold til vederlagets

størrelse. I stedet må erstatningen fastsættes skønsmæssigt på anden måde.

En væsentlig del af de film, Hans Kristian Pedersen har importeret og solgt, er film, der på salgstidspunktet endnu ikke var udkommet på det danske dvd-marked, herunder bl.a. The Aviator, Batman Begins, The Pacifier og Starsky and Hutch.

Salget af pre-release film påfører FDV's medlemmer en væsentlig forøget markedsforstyrrelse, herunder tab af goodwill m.v. Det er åbenbart, at efterspørgslen hos FDV's medlemmer falder markant, når Hans Kristian Pedersen sælger titler, der endnu ikke officielt er udgivet på det danske marked. Det såkaldte "vindue" på dengang ca. 6 måneder fra en film har haft biografpremiere til dvd-premieren, er en foranstaltning, der er med til at skabe nyhedsværdi og dermed optimere indtjeningen hos FDV's medlemmer. Gennem Hans Kristian Pedersens salg af pre-release film møttes markedet til skade for FDV's medlemmer. I relation til opgørelse af FDV's erstatningskrav er det således en skærpende omstændighed, at Hans Kristian Pedersen har solgt et stort antal pre-release film, som FDV's medlemmer har rettighederne til at udgive og distribuere på det danske marked.

Desuden er der differentiering i prisen, der betyder, at de nye populærtitler sælges til fuld pris i de første 6-12 måneder efter dvd-premieren, hvorefter de sælges til reduceret pris.

Ved fastsættelse af erstatningskravet skal der på denne baggrund tages hensyn til, at der er en væsentlig risiko for, at Hans Kristian Pedersens salg af film skader, forstyrrer og snylter på FDV's medlemmers markedsføring af filmene.

Ved erstatningsfastsættelsen skal der derudover tages hensyn til, at Hans Kristian Pedersen har opnået en uberettiget fortjeneste ved salg af FDV's medlemmers film, og at denne fortjeneste har et væsentligt omfang. En rettighedskrænkens uberettigede fortjeneste er et element, der kan tillægges vægt i forbindelse med erstatningsfastsættelse ved ophavsretskrænkelser. Dette følger af ophavsretslovens § 83, stk. 2. I vurderingen af fortjenesten indgår Hans Kristian Pedersens snylteri på FDV's medlemmers markedsføring af de enkelte film.

Det fremgår af materialet sikret ved bevissikringsforretningen, at Hans Kristian Pedersen har udbudt de pågældende film til salg for priser på mellem 99 og 899 kr. afhængig af, om der er tale om nye titler, antal eksemplarer osv. Hans Kristian Pedersens uberettigede fortjeneste kan som minimum og ud fra en gennemsnitsbetragtning fastsættes til et beløb, der svarer til FDV's medlemmers dækningsbidrag, dvs. 70 kr. pr. film. I relation til Hans Kristian Pedersens salg af ikke-udgivne film udgør FDV's medlemmers tab og Hans Kristian Pedersens uberettigede fortjeneste imidlertid et væsentligt højere beløb.

Dertil kommer tab, der relaterer sig til FDV's løbende kontrolomkostninger, dvs. omkostninger forbundet med at konstatere, om en krænkelse har fundet

sted, herunder prøve køb. Det skal tages i betragtning, at salget af film i strid med FDV's medlemmers rettigheder har stået på over en længere periode.

Således kan det utvivlsomt lægges til grund, at Hans Kristian Pedersens salg af film har forårsaget betydelige økonomiske tab for FDV's medlemmer. Skønsmæssigt har FDV derfor fastsat sit erstatningskrav til 500.000 kr.

Herudover kræver FDV sædvanlige procesrenter opgjort i forhold til, hvornår de enkelte beløb i erstatning og vederlag er fremsat.

Hans Kristian Pedersen har gjort gældende, at påstand 3 ligesom påstand 2 implicit foregiver, at det er givet, at FDV's tilladelse er en forudsætning for lovlig import, men det er netop tvivlsomt, om regional konsumtion betyder, at der skal indhentes tilladelse, ligesom det er tvivlsomt, om FDV kan anses for at være ophavsmænd. Det er imidlertid tilstrækkeligt i forhold til påstanden at behandle spørgsmålet om culpa og tabsbegrænsningspligt.

Hans Kristian Pedersen har bestridt, at han har handlet culpøst og har hertil gjort gældende, at han for at undgå en tvist med FDV - og selvom han bestrider FDV's fortolkning af ophavsretslovens § 19 og bestrider at FDV's medlemmer kan anses for at være ophavsmænd - har ageret i forhold til FDV's egen fortolkning, sådan som FDV's advokat beskrev den for Kulturudvalget. Uanset udfaldet af undersøgelsen af ophavsretslovens fortolkning, har han derfor ikke handlet culpøst i forhold til FDV. Hans Kristian Pedersen har således åbent overfor FDV og deres advokater ageret i overensstemmelse med deres egen talsmands forsikringer til Kulturudvalget.

Hans Kristian Pedersen har videre gjort gældende, at FDV ikke har opfyldt sin tabsbegrænsningspligt. Selvom FDV nu tager afstand fra sin advokats daværende fortolkning, var der ikke tvivl om Hans Kristian Pedersens hensigter i brevene til advokat Niels Bo Jørgensen den 9. februar 2003 og de enkelte medlemmer den 12. februar 2003. Ingen - udover Scanbox og SF Film svarede imidlertid herpå, men forholdt sig i stedet for passivt i 2 år og 241 dage. Hvis de andre medlemmer blot havde reageret med et simpelt "ja" indenfor 1 år og 138 dage efter, de havde modtaget brevene af 12. februar 2003, havde han ikke solgt én eneste parallelimporteret film fra sin personlige virksomhed.

Hans Kristian Pedersen har om det fremsatte vederlagskrav gjort gældende, at det er et fundamentalt element i dansk erstatningsret, at man ikke kan beriges ugrundet ved at rejse erstatningssager. Der er i denne sag ikke tale om salg af piratkopier eller downloads, hvor der ikke er betalt vederlag til rettighedshaveren. Rettighedshaverne, hvem de end måtte være, har fået vederlag i forbindelse med betalingen for filmene, der alle er lovligt udgivet.

Sammenfattende har Hans Kristian Pedersen gjort gældende, at rettighedshaverne fik vederlag i forbindelse med hans køb af filmene. Hvis der skal betales yderligere et vederlag betyder det reelt, at der betales vederlag mere end én gang.

Ad Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand 1

Hans Kristian Pedersen har gjort gældende, at retten i sagen 7-50/2007 (sagen vedrørende bevissikring) skal tage stilling til, om fogedretten med en efterfølgende retrospektiv kendelse kan lovliggøre en bevissikring, der allerede er foretaget uden det fornødne retsgrundlag.

Hans Kristian Pedersen har nærmere anført, at FDV selv i et brev til retten den 11. marts 2008 anførte, at sagerne er justificationssager, der skal afgøres efter de almindelige regler om bevissikring. Det er et faktum, at FDV forud for fogedforretningen den 29. november 2005 alene begærede bevissikring mod Laserdisken ApS. I lang tid mente FDV alligevel, at kendelsen også omfattede Hans Kristian Pedersen. I FDV's processkrift om rette part af 29. januar 2007 ønskede FDV lagt til grund, at Hans Kristian Pedersen var indtrådt som part i den tidligere sag. Det afviste byretten og FDV tiltrådte da, at Hans Kristian Pedersen ikke er omfattet af kendelsen mod Laserdisken ApS. Det er herefter ubestridt, at fogedrettens kendelse om bevissikring fra 2005 ikke omfatter Hans Kristian Pedersen. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og Grundlovens § 72 kan bevissikring alene foretages efter en retskendelse. Det betyder, at fogedretten ikke bare kan bevissikre i flæng og afsige retrospektive kendelser, hvis de krænkede protesterer. Bevismateriale, der er tilvejebragt i strid med konventionens artikler, kan ikke anvendes. Da FDV ikke har taget konsekvensen og leveret materialet tilbage, er påstanden nødvendig.

Hans Kristian Pedersen har sammenfattende gjort gældende, at FDV har erkendt, at han ikke var omfattet af kendelsen mod Laserdisken ApS, at bevissikringen således er gennemført uden en retskendelse mod Hans Kristian Pedersen, at bevissikringen således også er gennemført i strid med Grundlovens § 72 og i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Materialet kan derfor, jf. konventionens artikel 6, ikke anvendes i en retssag mod ham, og materialet, der tilhører ham, skal tilbageleveres.

FDV har principalt gjort gældende, at Vestre Landsret allerede i kendelse af 8. oktober 2007 i en retskraftig afgørelse har taget stilling til disse spørgsmål.

FDV har nærmere anført, at landsretten konkluderede, at betingelserne for foretagelse af bevissikring over for Hans Kristian Pedersen var opfyldt. Retten i Aalborg har desuden ved dom af 5. marts 2008 konkluderet, at bevissikringen over for Laserdisken ApS var lovlig; forud for dette var Vestre Landsret nået frem til samme konklusion i kendelse af 14. september 2006.

Som konsekvens heraf kan det bevissikrede regnskabsmateriale, dvs. bilag 24 og 25, bruges i nærværende retssag, ligesom det ikke kan komme på tale at skulle tilbagelevere disse dokumenter til Hans Kristian Pedersen. Dette spørgsmål har endvidere været genstand for en ny omgang afgørelser fra domstolene, først Retten i Aalborgs kendelse af 27. juni 2011, dernæst Vestre Landsrets kendelse af 28. juli 2011, hvor Hans Kristian Pedersens kæremål blev afvist.

Vestre Landsret har i en kendelse af 24. august 2010 (sag V.L. B-1499-10) slået fast, at der ikke i retsplejelovens regler om bevissikring er et krav om, at der skal nedlægges en selvstændig påstand om stadfæstelse af bevissikringen. Det er således tilstrækkeligt, at der inden fristen anlægges en retssag om de pågældende krænkelser, jf. retsplejelovens § 653 c, stk. 1, hvilket skete med stævningen af 5. januar 2007. Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand 1 skal derfor afvises.

FDV har subsidiært gjort gældende, at bevissikringen den 29. november 2005 ikke var ulovlig, og at regnskabsmaterialet i bilag 24 og 25 dermed ikke er fremskaffet ulovligt og således kan anvendes i nærværende sag og ikke skal tilbageleveres til Hans Kristian Pedersen.

Ad Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand 2.

Hans Kristian Pedersen har gjort gældende, at FDV rekvirerede fagedforretningen mod Laserdisken ApS i den tro, at Hans Kristian Pedersen var omfattet af rekvireringen. Under fagedforretningen fastholdt advokat Lars Segato, at Hans Kristian Pedersen ikke måtte returnere de allerede importerede film. Først med proceserklæringen i 2007 anerkendte FDV, at han ikke var omfattet af retssagen mod Laserdisken ApS, men for at forhindre, at han returnerede de beslaglagte film trods den opståede tvivl om kendelsen, var påstanden om beslaglæggelse gentaget i den fogsags, der nu er genstand for justification.

Ifølge retsplejelovens § 639, stk. 4 og § 653 c, stk. 4, kan modkrav gøres gældende under justificationssagen. Hans Kristian Pedersen kunne ikke gøre modkrav gældende i den anlagte sag mod Laserdisken ApS, da han ikke var part i den sag. Selskabet kunne ikke fremsætte modkrav, da Laserdisken ApS ikke ejede de film, der blev beslaglagt. Nærværende sager er de eneste justificationssager, hvor Hans Kristian Pedersen har haft mulighed for at gøre modkrav gældende efter fagedforretningen den 29. november 2005.

Beslaglæggelse af film - herunder forbud mod at disponere over dem - er en krænkelse af Hans Kristian Pedersens rettigheder, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 8, mens artikel 13 sikrer Hans Kristian Pedersen adgang til effektive retsmidler i forhold til krænkelser af konventionens bestemmelser, herunder naturligvis også artikel 8. FDV angav aldrig et formål med at forhindre returnering af filmene. De anførte blot ukorrekt, at Hans Kristian Pedersen ikke kunne lide tab som følge af beslaglæggelsen. Hans Kristian Pedersen ville imidlertid have modtaget ca. 285.000 kr. fra sin leverandør, hvis filmene var blevet returneret.

Hans Kristian Pedersen har sammenfattende gjort gældende, at han har lidt et tab som følge af FDV's påstande om beslaglæggelse, og at værditabet er opgjort til det beløb, som han ville have modtaget, hvis ikke han var blevet forhindret i at sende filmene retur til leverandørerne i november 2005.

FDV har gjort gældende, at der ikke er grundlag for et erstatningskrav mod FDV.

FDV har nærmere anført, at der under fogedforretningen den 29. november 2005 ikke skete en "beslaglæggelse" af filmene i medfør af ophavsretslovens § 84 eller andre bestemmelser. Det er muligt, at dette udtryk fejlagtigt er anvendt i forbindelse med sagen, men faktum er, at det fremgår af fogedrettens kendelse, at parterne indgik aftale om, at filmene "fjernes fra rekvisiti hylder, således at de ikke forhandles, men dog opbevares hos rekvisitus" og at Vestre Landsret i sin kendelse af 14. september 2006 afviste, at der var truffet bestemmelse om beslaglæggelse, hvorfor landsretten ikke ville tage stilling til, om filmene kunne returneres til leverandørerne. Det bestrides, at FDV har påtaget sig den økonomiske risiko for håndteringen af de film, der var omfattet af fogedforbuddet. Det er Hans Kristian Pedersens eget ansvar, at han ikke har returneret filmene eller søgt at afklare det juridiske grundlag for en sådan returnering.

FDV har videre gjort gældende, at erstatningskrav mod FDV under alle omstændigheder er bortfaldet som følge af forældelse og/eller passivitet.

Såfremt retten alligevel måtte finde, at FDV skal betale erstatning til Hans Kristian Pedersen, har FDV gjort gældende, at størrelsen af Hans Kristian Pedersens erstatningskrav er udokumenteret, og at erstatningen skal sættes til et lavere beløb end krævet.

Retten's begrundelse og afgørelse

FDV's påstand 1

FDV har som påstand 1 nedlagt en anerkendelsespåstand om ophavsretslovens § 2, jf. § 19. FDV har ikke angivet en selvstændig retlig interesse i påstanden. Retten finder, at der er tale om et anbringende til støtte for påstandene om, at forbuddet er lovligt nedlagt og for erstatningspåstanden, jf. Højesterets afgørelse refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2013, side 759. Retten tager derfor Hans Kristian Pedersens afvisningspåstand til følge.

FDV's påstand 2

Under justificationssagen skal der foretages en prøvelse af, om forbuddet er lovligt gjort efter retsplejelovens § 642, og den, som forbud er nedlagt overfor, kan fremsætte alle indsigelser vedrørende forbuddets lovlighed, jf. retsplejelovens § 648, jf. § 636.

Twisten mellem parterne udspringer særligt af, at Hans Kristian Pedersen fortolker ophavsretslovens § 19 sådan, at den ikke er til hinder for parallelimport fra lande udenfor EØS til Danmark, hvis ikke en dansk rettighedshaver positivt har nedlagt forbud herimod, mens FVD fortolker ophavsretslovens § 19 sådan, at den, der ønsker at foretage parallelimport fra lande udenfor EØS til Danmark, positivt skal indhente tilladelse hertil fra den danske rettighedshaver.

Hans Kristian Pedersen oplyste under hovedforhandlingen, at han overfor FDVs påstand 1 kun ville påstå afvisning og ikke frifindelse, da han ikke ønsker, at der under justificationssagen sker en egentlig prøvelse af fortolk-

ningen af ophavsretslovens § 19. Det må derfor lægges til grund, at Hans Kristian Pedersens spredning af film importeret fra lande uden for EØS stred mod medlemmerne af FDV's ret. Betingelserne efter retsplejelovens § 642, nr. 1, - hvorefter det skal godtgøres eller sandsynliggøres, at de handlinger, der søgtes forbudt, strider mod rekvirentens ret – var derfor opfyldt ved nedlæggelse af forbuddet i januar 2007.

Der blev nedlagt forbud mod Laserdisken ApS under en forbudsforretning den 29. november 2005. Det blev i den forbindelse konstateret, at Laserdisken ApS havde importeret og solgt dvd film fra lande uden for EØS. Laserdisken ApS var imidlertid ophørt den 1. juli 2004. Det var derfor nødvendigt at nedlægge et forbud overfor Hans Kristian Pedersen personligt, hvis forbuddet skulle have direkte virkning overfor ham.

Ved brev af 25. september 2006 rettede Hans Kristian Pedersens advokat henvendelse til fogedretten og oplyste, at fogedrettens kendelse af 29. november 2005 alene havde retskraft overfor Laserdisken ApS, og at det indebar, at bevissikringen alene omfattede materiale mv., der tilhørte Laserdisken ApS, ligesom Hans Kristian Pedersen ikke var afskåret fra at råde over sit varelager. Advokaten anmodede samtidig fogedretten om, at tilsende ham det materiale, der beroede i fogedretten i det omfang, det tilhørte Hans Kristian Pedersen. I fogedrekvisitionen af 5. oktober 2006 mod Hans Kristian Pedersen personligt henviste FDV til dette brev. Der var endvidere - inden forbuddet blev nedlagt - foretaget et prøveköb hos Hans Kristian Pedersen, der viste, at det var muligt at købe en film, som Walt Disney havde rettighederne til.

Hans Kristian Pedersen gjorde under fogedforretningen blandt andet gældende, at kun Scanbox Danmark og SF Film havde reageret overfor ham med et direkte forbud mod salg af film, og at han derfor anså sig berettiget til at parallelimportere film i det omfang, der ikke blev nedlagt direkte forbud herimod. Morten Dam Madsen har forklaret, at "Forbudtprogrammet" alene tog højde for de rettighedshavere, der specifikt havde sagt nej til, at deres film måtte sælges. Da Hans Kristian Pedersen således mente sig berettiget til at importere og sælge film, som de øvrige rettighedshavere, havde enerettigheder til, er det sandsynliggjort, at Hans Kristian Pedersen ville foretage de handlinger, der søgtes forbudt, ligesom formålet ville forspildes, hvis FDV var henvist til at gøre sin ret gældende ved almindelig rettergang.

Betingelserne for nedlæggelse af forbud efter retsplejelovens § 642, nr. 2 og nr. 3 mod Hans Kristian Pedersens import og salg af film, som FDV's medlemmer havde rettighederne til, var derfor også opfyldt. Den omstændighed, at den medarbejder, der havde solgt Walt Disney filmen, fejlagtigt troede, at der ikke var nogen rettighedshaver til filmen, kan ikke føre til andet resultat. FDV's påstand om, at forbuddet er lovligt nedlagt, tages derfor til følge.

FDV's påstand 3

Ved advokat Torben Steffensens brev af 6. januar 2003 blev Hans Kristian

Pedersen som direktør og ejer af Laserdisken ApS gjort bekendt med, at SF Film og Scanbox Danmark ikke ville give tilladelse til parallelimport, ligesom han efter indholdet af brevet burde være bekendt med, at de andre rettighedshavere ikke havde givet en sådan tilladelse, jf. ordlyden: ”Så snart eller såfremt hvert enkelt af de øvrige medlemmer måtte give mig en tilbagemelding, vil du høre fra mig.”.

Hans Kristian Pedersen har på den baggrund handlet uagtsomt, idet der i den efterfølgende periode via først Laserdisken ApS og senere Hans Kristian Pedersen er solgt film, hvoraf 9.739 ubestridt er solgt i perioden 1. juli 2004 til 29. november 2005. Betingelserne for at kræve vederlag efter ophavsretslovens § 83, stk. 1, nr. 1, er derfor til stede.

I mangel af nærmere dokumentation herfor fastsættes vederlaget – som et sædvanligt honorar for retsmæssig udnyttelse - skønsmæssigt til 400.000 kr.

På baggrund af e-mail af 27. december 2002 fra advokat Torben Steffensen og brev af 12. februar 2003 fra Hans Kristian Pedersen til de enkelte medlemmer af FDV, må det lægges til grund, at rettighedshaverne har været bekendt med, at Hans Kristian Pedersen ville fortsætte med parallelimport af dvd film, som medlemmerne havde rettighederne til, med mindre de forbød

ham det. Fogedrekvisitionen mod Laserdisken ApS blev først indgivet ca. 2½ år senere og ca. 1 år og 3 måneder efter, at selskabets drift var blevet overdraget til Hans Kristian Pedersen personligt. Retten tager ved fastsættelsen af erstatningen hensyn hertil, idet det lægges til grund, at Hans Kristian Pedersens salg af film, hvortil medlemmer af FDV havde rettighederne, ville have været væsentlig mindre, hvis rettighedshaverne blot havde svaret ”ja” til Hans Kristian Pedersens brev af 12. februar 2003.

Rettighedshaverne har ikke underbygget deres påstand om erstatning, herunder vedrørende markedsforstyrrelse, tab af afsætning og udgifter til gennemførelse af kontrol.

Retten finder imidlertid, at det er tilstrækkeligt sandsynliggjort, at Hans Kristian Pedersens krænkelse har medført en vis markedsforstyrrelse, og at rettighedshaverne med rette har afholdt kontroludgifter. Det bemærkes, at det kun i begrænset omfang er godtgjort, at der har været tale om salg af film, før de har haft premiere på dvd-markedet i Danmark (pre-release).

Betingelserne for at kræve erstatning efter ophavsretslovens § 83, stk. 1, nr. 2, er derfor til stede. Erstatningen fastsættes skønsmæssigt til 100.000 kr.

Det samlede beløb, som Hans Kristian Pedersen skal betale til sagsøgerne, kan derfor opgøres til 500.000 kr.

Hans Kristian Pedersens selvstændige påstande:

Der blev den 5. marts 2008 truffet afgørelse i en justificationssag om bevissikringen den 29. november 2005 mod Laserdisken ApS. Dommen blev anket til landsretten, der afviste anken under henvisning til, at der ikke var

betalt berammelsesafgift. Dommen af 5. marts 2008 står derfor ved magt, og samme spørgsmål kan derfor ikke prøves under denne sag. Hans Kristian Pedersens påstand 1, 1. led, afvises derfor.

Retten har ved kendelse af 27. juni 2011 taget stilling til, at regnskabsmateriale sikret i forbindelse med bevissikringsforretningerne kunne anvendes i sagen. Kendelsen er endelig, idet Hans Kristian Pedersens kæremål blev afvist på grund af, at han ikke var repræsenteret ved advokat, selvom han havde pålæg herom, jf. retsplejelovens § 259, stk. 2. Der er således taget stilling til dette spørgsmål, og det kan derfor ikke prøves på ny. Hans Kristian Pedersen påstand 1, 2. led, afvises derfor også.

Hans Kristian Pedersen har under hovedforhandlingen præciseret, at det han kræver tilbageleveret i sin påstand 1, 3. led, er hans regnskaber.

FDV har anlagt sag om de krænkelser, der begrundede bevissikringen, indenfor fristen i retsplejelovens § 653c, stk. 1, og bevissikringen er ikke ophævet. Hans Kristian Pedersen har derfor ikke krav på udlevering af det bevissikrede regnskabsmateriale efter denne bestemmelse. Idet Hans Kristian Pedersen ikke i øvrigt har godtgjort, at han har krav på udlevering af materialet, frifindes FDV for denne del af påstanden.

Som følge af Vestre Landsrets kendelse af 14. september 2006 må retten lægge til grund, at opbevaringen af filmene beroede på en aftale mellem parterne og ikke en beslaglæggelse. Der er allerede derfor ikke grundlag for at pålægge FDV et erstatningsansvar overfor Hans Kristian Pedersen. FDV frifindes derfor også for Hans Kristian Pedersens påstand 2.

Sagsomkostninger

FDV har i det væsentligste fået medhold i sagen, og Hans Kristian Pedersen skal betale 160.000 kr. i sagsomkostninger til FDV.

Heraf udgør udgiften til retsafgift 12.300 kr. Resten af beløbet (ekskl. moms) udgør et passende beløb til dækning af udgiften til advokat.

Ved fastsættelsen af sagsomkostningerne er der særligt lagt vægt på, at FDV har haft en ekstraordinær stor udgift til ekstrakt, der har været på lidt under 7.000 sider. Der er endvidere lagt vægt på, at der under sagen har verseret en række kæremål, hvori der ikke er tilkendt sagsomkostninger. Der er desuden lagt vægt på sagens usædvanlige og meget lange forløb.

Thi kendes for ret:

Sagsøgernes, Egmont Film A/S, Walt Disney Studios Home Entertainment A/S, Nordisk Film Video A/S, Paramount International A/S, Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S, Universal Pictures Denmark ApS og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS, påstand 1 afvises.

Sagsøgte, Hans Kristian Pedersen, skal anerkende at det af fogedretten i

Aalborg den 19. januar 2007 nedlagte forbud er lovligt gjort og forfulgt.

Hans Kristian Pedersen, skal samlet betale 500.000 kr. til sagsøgerne, Egmont Film A/S, Walt Disney Studios Home Entertainment A/S, Nordisk Film Video A/S, Paramount International A/S, Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S, Universal Pictures Denmark ApS og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS, med procesrente af 100.000 kr. fra den 5. januar 2007 og af 400.000 kr. fra den 22. april 2008.

Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand 1, 1. led afvises.

Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand 1, 2. led afvises.

Egmont Film A/S, Walt Disney Studios Home Entertainment A/S, Nordisk Film Video A/S, Paramount International A/S, Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S, Universal Pictures Denmark ApS og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS frifindes for Hans Kristian Pedersens, påstand 1, 3. led.

Sagsøgte, Hans Kristian Pedersen, skal betale 160.000 kr. i sagsomkostninger til Foreningen af Danske Videogramdistributører.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Mette Langborg

Dot Buchtrup

Iver Iversen

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Aalborg, den 15. juli 2013.

Janni M. Kristensen, kt.fm. tlf. 96307161